2024/897

19.3.2024

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2024/897

af 13. marts 2024

om ændring af forordning (EU) 2017/2107 om fastsættelse af de forvaltnings-, bevarelses- og kontrolforanstaltninger, der skal anvendes i konventionsområdet for Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) og forordning (EU) 2023/2053 om indførelse af en flerårig forvaltningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Bevarelses- og håndhævelseshenstillingerne fra Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) blev senest gennemført i EU-retten ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2107 ([3]), (EU) 2023/2053 ([4]) og (EU) 2023/2833 ([5]). Siden vedtagelsen af forordning (EU) 2017/2107 har ICCAT på sine årsmøder i 2017, 2018, 2019, 2021 og 2022 vedtaget en række juridisk bindende foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcer under sit kompetenceområde. Disse foranstaltninger vedrører spørgsmål, der bl.a. er omhandlet i forordning (EU) 2017/2107 og (EU) 2023/2053.

(2) Forordning (EU) 2017/2107 bør derfor ændres med henblik på i EU-retten at gennemføre ICCAT-foranstaltninger for tropisk tun, hvid tun i Middelhavet, nord- og sydatlantisk hvid tun, nord- og sydatlantisk sværdfisk, nord- og sydatlantiske kortfinnede makohajer, blå marlin, hvid marlin og rundskællet spydfisk og bestemmelser vedrørende dataindsamling for sejlfisk, dataindsamling og -rapportering om sejlfiskarter, blå marlin, hvid marlin og rundskællet spydfisk, bifangst af skildpadder, fartøjsovervågningssystemet, regionale ICCAT-observatører, videnskabelige observatørers ansvar og ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri) samt en ajourført liste over ICCAT-arter, ajourført sikker praksis for håndtering og genudsætning af havskildpadder, indførelsen af minimumsstandarder vedrørende sikker håndtering og procedurer for genudsætning i live af nord- og sydatlantiske kortfinnede makohajer og retningslinjer for reduktion af miljø påvirkningen fra anordninger til tiltrækning af fisk (FAD'er).

([1]) EUT C 365 af 23.9.2022, s. 55.
([2]) Europa-Parlamentets holdning af 6.2.2024 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 26.2.2024.
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2107 af 15. november 2017 om fastsættelse af de forvaltnings-, bevarelses- og kontrolforanstaltninger, der skal anvendes i konventionsområdet for Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT), og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001, (EF) nr. 1984/2003 og (EF) nr. 520/2007 (EUT L 315 af 30.11.2017, s. 1).
([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2053 af 13. september 2023 om fastsættelse af en flerårig forvaltningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, om ændring af forordning (EF) nr. 1936/2001, (EU) 2017/2107 og (EU) 2019/833 og om ophævelse af forordning (EU) 2016/1627 (EUT L 238 af 27.9.2023, s. 1).
([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2833 af 13. december 2023 om fastsættelse af et dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun (*Thunnus thynnus*) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 640/2010 (EUT L, 2023/2833, 20.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2833/oj).

(3) Forordning (EU) 2023/2053 bør ændres med henblik på i EU-retten at gennemføre ICCAT-foranstaltninger for forvaltning af almindelig tun med bestemmelser vedrørende definitioner, kvoteoverførsler, forbud mod opbevaring, rekreativt fiskeri, fartøjslister, lister over tunfiskenet og akvakulturbrug, ICCAT's register over akvakulturbrug, indberetning, overførsler, overførselstilladelser, identifikatorer for anbringelse i bur, tilladelser til anbringelse i bur, anbringelser i bur og videoovervågning heraf, kontrol med anbringelse i bur, høstaktiviteter, høstkontrolaktiviteter på akvakulturbrugene efter anbringelse i bur og håndhævelse samt nationale observatørprogrammer og ICCAT's regionale observatørprogram, regler for håndtering af døde eller forsvundne fisk, proceduren for forsegling af transportbure og modellen til forarbejdningsopgørelse og høstopgørelse.

(4) EU-retsakter bør kun gennemføre ICCAT's henstillinger i EU-retten for at give EU-fiskere og fiskere fra tredjelande lige vilkår og for at sikre, at reglerne kan accepteres af alle.

(5) De delegerede retsakter, der er omhandlet i denne forordning, berører ikke gennemførelsen af fremtidige ICCAT-henstillinger i EU-retten efter den almindelige lovgivningsprocedure.

(6) Visse bestemmelser i ICCAT-henstillingerne vil sandsynligvis blive ændret på ICCAT's kommende årsmøder på grund af indførelsen af nye tekniske foranstaltninger og forvaltningsforanstaltninger for de fiskerier, der er omfattet af ICCAT-konventionen. For hurtigt at kunne gennemføre kommende ændringer af ICCAT-henstillinger i EU-lovgivningen, før fangstperioden indledes, bør beføjelsen til at vedtage retsakter derfor delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår følgende aspekter:

— kapacitetsbegrænsninger for tropisk tun i forbindelse med rapportering om årlige fiskeri- og kapacitetsforvaltningsplaner, antallet af hjælpefartøjer, der fisker efter tropisk tun, årlig overførsel for storøjet tun, nord- og sydatlantisk hvid tun og nord- og sydatlantisk sværdfisk, kravene til anordninger til tiltrækning af fisk (FAD'er), begrænsning af antallet af EU-fangstfartøjer, der fisker efter nordatlantisk hvid tun, krav, som har til formål at maksimere havskildpadders overlevelse, procentdelen, måling af videnskabelig observatørdækning og referencer til ICCAT-henstillinger

— for så vidt angår forvaltning af almindelig tun: årlig overførsel, rapporteringsfrister, fangstperioder, indhold af overførselserklæringer og bestemmelser om anbringelse i bur, undtagelser for udpegelse af fiskeriområder, fiskerfartøjer og fiskeredskaber og dispensation for fiskeri efter almindelig tun med henblik på opdræt og betingelser for udpegelse af regionale observatører til akvakulturbrug, og

— listen over ICCAT-arter, sikker håndterings- og genudsætningspraksis for havskildpadder, minimumsstandarder vedrørende procedurer for sikker håndtering og genudsætning i live af nord- og sydatlantiske kortfinnede makohajer, retningslinjer for reduktion af FAD'ers miljøpåvirkning, observatørprogrammer, krav til håndtering af døde eller forsvundne fisk, proceduren for forsegling af transportbure, forarbejdningsopgørelsen og høstopgørelsen.

Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ([6]). For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til de møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(7) Det i juni 2023 registrerede antal hjælpefartøjer bør ikke øges, som fastsat i ICCAT-henstilling 22-01. En sådan anvendelse med tilbagevirkende kraft berører ikke retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

(8) Forordning (EU) 2017/2107 og (EU) 2023/2053 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

([6]) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af forordning (EU) 2017/2107

I forordning (EU) 2017/2107 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 4 ændres således:

a) Følgende nummer indsættes:

»2a) »sejlfisk«: arter i *Istiophoridae*-familien, som forvaltes af ICCAT«.

b) Nr. 20) affattes således:

»20) »hjælpefartøj«: et fartøj, bortset fra et fartøj, som medføres om bord, der ikke er rigget med driftsklare fiskeredskaber, og som letter, bistår med eller forbereder fiskeriet, herunder ved at forsyne et fangstfartøj og ved at udsætte, efterse og opsamle en anordning til tiltrækning af fisk«.

c) Følgende nummer indsættes:

»23a) »flydende genstand« eller »FOB«: enhver naturlig eller kunstig (i eller under vandoverfladen) flydende genstand, som ikke kan bevæge sig af sig selv; anordninger til tiltrækning af fisk (FAD'er) er FOB'er, der er menneskeskabte og bevidst udsættes og/eller spores; log'er er FOB'er, der ved et uheld river sig løs fra menneskeskabte og naturlige kilder«.

d) Nr. 24) affattes således:

»24) »anordning til tiltrækning af fisk« eller »FAD«: en permanent, halvpermanent eller midlertidig genstand, konstruktion eller anordning fremstillet af et hvilket som helst menneskeskabt eller naturligt materiale, der udsættes og/eller spores og anvendes til at tiltrække fisk med henblik på efterfølgende fangst. FAD'er kan enten være forankrede (aFAD'er) eller drivende (dFAD'er)«.

e) Følgende nummer indsættes:

»24a) »FAD-sæt«: udsætning af fiskeredskaber rundt om en tunstime i tilknytning til en FAD«.

f) Følgende nummer indsættes:

»27a) »langliner på lavt vand«: langliner, hvor størstedelen af krogene, når de er sat ud, er på en dybde på under 100 meter«.

g) Følgende numre tilføjes:

»30) »cirkelkrog«: en krog, hvor spidsen peger vinkelret tilbage mod skaftet, så krogen mere eller mindre danner en cirkel eller oval; cirkelkroge bør have en forskydning på højst ti grader

31) »bøje i drift«: enhver instrumentbøje, der på forhånd er aktiveret, tændt og sat ud på havet, og som sender position og andre tilgængelige oplysninger såsom ekkolodsestimater«.

2) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 5a*

Kapacitetsbegrænsning for tropisk tun

1. Senest den 31. januar hvert år udarbejder medlemsstaterne årlige fiskeri- og kapacitetsforvaltningsplaner for tropisk tun.

2. Medlemsstaterne sikrer, at den samlede kapacitet af deres flåde af langline- og notfartøjer forvaltes i overensstemmelse med de årlige fiskeri- og kapacitetsforvaltningsplaner, jf. stk. 1, særlig når det drejer sig om at begrænse fangster af tropisk tun i overensstemmelse med de i henhold til EU-retten fastsatte fangstbegrænsninger.

3. Medlemsstaterne øger ikke antallet af deres hjælpefartøjer i forhold til det antal, der var registreret i juni 2023.

4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de datoer, hvor de når op på deres samlede fangstbegrænsning for tropisk tun. Kommissionen sender straks disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.

5. For EU-notfartøjer og store EU-langlinefartøjer (med en længde overalt på 20 m eller derover) rapporterer medlemsstaterne månedligt fangster af tropisk tun til Kommissionen, hvilket øges til ugentlig rapportering, når 80 % af deres fangstbegrænsninger er blevet fanget.

6. Medlemsstaterne meddeler hver tredje måned Kommissionen oplysninger om kvantiteten af tropisk tun pr. art, som er fanget af fartøjer, der fører deres flag, senest 15 kalenderdage efter udløbet af den periode, hvor fangsterne blev taget, dvs. senest den 15. april, den 15. juli og den 15. oktober hvert år og senest den 15. januar det følgende år, medmindre sådanne oplysninger sendes månedligt til Kommissionen. Disse oplysninger sendes, uanset om de sendes hver tredje måned eller månedligt, i det format, der anvendes til rapportering af aggregerede fangstdata. Kommissionen sender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat senest den 30. april, den 30. juli og den 30. oktober hvert år og den 30. januar det følgende år.«

3) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 6a*

Forbud mod udsmid af tropisk tunfisk fanget af EU-notfartøjer

1. EU-notfartøjer, som har tilladelse til at fiske tropisk tun, beholder om bord, lander eller omlader i havn alle de tropiske tun, der er fanget.

2. Tropisk tun fanget af et EU-notfartøj må ikke smides ud under et sæt, når først nettet er helt lukket, og mere end halvdelen af nettet er blevet halet ind. Hvis der er et teknisk problem i forbindelse med proceduren for lukning eller indhaling af nettet, således at det pågældende forbud ikke kan anvendes, gør førerne, eller på deres vegne, besætningsmedlemmerne deres bedste for at sætte tunene ud i vandet igen hurtigst muligt.

3. Uanset stk. 1 er det tilladt at smide tropiske tun ud i følgende tilfælde:

a) hvis føreren konstaterer, at de tropiske tun, der er fanget, er viklet ind i eller mast i notfartøjet, er beskadiget som følge af ødelæggelse eller er døde og gået i opløsning i nettet som følge af et redskabssvigt, der har forhindret normal bjærgning af nettet, fiskeri og genudsætning af fiskene i live

b) hvis føreren fastslår, at de tropiske tun er fanget under det sidste sæt på en fangstrejse, og der ikke er tilstrækkelig oplagringskapacitet til at oplagre de tun, der er fanget under dette sæt; disse fisk må kun smides ud, hvis:

   i) føreren eller besætningsmedlemmerne forsøger at genudsætte tunene i live så hurtigt som muligt, og

   ii) der ikke udøves andet fiskeri efter udsmidet, før tunene om bord på fartøjet er landet eller omladet.

4. Fiskerfartøjernes førere rapporterer alt udsmid, som observeres, til fartøjernes flagmedlemsstater. Medlemsstaterne sender udsmidsrapporterne til Kommissionen som led i opgave I- og II-dataene.«

4) Artikel 7, stk. 2, erstattes af følgende:

»2. Store fiskerfartøjer, der ikke er opført i ICCAT's register over fartøjer med tilladelse til at fiske efter tropisk tun, herunder hjælpefartøjer, må ikke fiske efter, beholde om bord, omlade, transportere, overføre, forarbejde eller lande tropiske tun fra ICCAT-konventionsområdet eller yde nogen form for støtte til disse aktiviteter, herunder udsætte og opsamle FAD'er eller bøjer. Artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013 finder ikke anvendelse i sådanne tilfælde.

3. EU-fiskerfartøjer, som ikke har tilladelse til at fiske efter tropisk tun i henhold til artikel 6, kan få tilladelse til at beholde om bord, omlade, transportere, forarbejde eller lande tropiske tun som bifangst i overensstemmelse med en øvre grænse for bifangster om bord, som fastsættes for sådanne fartøjer. Medlemsstaterne meddeler, som led i deres årsrapport, Kommissionen den øvre grænse for bifangster, der er tilladt for de fartøjer, der fører deres flag, og oplysninger om, hvordan de sikrer overholdelse af denne begrænsning.«

5) Artikel 8 erstattes af følgende:

»*Artikel 8*

Liste over fartøjer, der fisker efter tropisk tun i et givet år

Medlemsstaterne sender senest den 30. juni hvert år Kommissionen listen over godkendte fartøjer, der fører deres flag, og som har fisket efter tropisk tun i ICCAT-konventionsområdet eller (for hjælpefartøjer) tilbudt al slags støtte til fiskeriet i det foregående kalenderår. For notfartøjer omfatter denne liste også hjælpefartøjer, som har støttet fiskeriet, uanset hvilket flag de fører. Kommissionen sender senest den 31. juli hvert år ICCAT's sekretariat meddelelse om de lister, den har modtaget fra medlemsstaterne.

Artikel 8a

Underfiskning eller overfiskning af storøjet tun

1. Enhver uudnyttet eller overskydende del af en medlemsstats årlige kvote eller fangstbegrænsning for storøjet tun kan, alt efter hvad der er tilfældet, lægges til eller skal trækkes fra den relevante kvote eller fangstbegrænsning i løbet af eller før justeringsåret i overensstemmelse med ICCAT's gældende henstillinger for storøjet tun.

2. Den maksimale underfiskning af storøjet tun, som en medlemsstat kan overføre i et givet år, må ikke overstige den mængde, som ICCAT har tilladt i det pågældende år.«

6) Artikel 9, stk. 4, erstattes af følgende:

»4. Medlemsstaterne sikrer, at der for hvert fartøj med bøjer i drift højst er 300 aktive FAD'er på samme tidspunkt.

5. Antallet af FAD'er med bøjer i drift verificeres ved hjælp af verifikation af regninger for telekommunikation. Sådanne verifikationer gennemføres af medlemsstatens kompetente myndigheder.

6. Medlemsstaterne kan tillade notfartøjer, der fører deres flag, at udsætte FOB'er, forudsat at fiskerfartøjet har enten en observatør eller et fungerende elektronisk overvågningssystem om bord, som er i stand til at verificere sættypen og artssammensætningen, og som forsyner ICCAT's Stående Udvalg for Forskning og Statistik med oplysninger om fiskeriet.«

7) Artikel 10, stk. 2 og 3, affattes således:

»2. Når medlemsstaterne anvender eller udformer FAD'er, skal de:

a) sørge for, at alle FAD'er, der udsættes, er ikkeindfiltrende, i overensstemmelse med retningslinjerne i bilag X

b) tilstræbe at sørge for, at alle FAD'er er konstrueret af bionedbrydelige materialer såsom ikkeplastmaterialer, med undtagelse af materialer, der anvendes til konstruktionen af bøjer til sporing af FAD'er.

3. Hvert år aflægger medlemsstaterne i deres forvaltningsplaner for FAD'er rapport til Kommissionen om de skridt, der er taget for at overholde stk. 2.«

8) Artikel 11 ændres således:

a) Stk. 2, litra e), affattes således:

»e) logbeskrivelse eller FAD-identifikator (dvs. FAD-mærkning og bøje-ID eller andre oplysninger, der gør det muligt at identificere ejeren)«.

b) I stk. 2 tilføjes følgende litra:

»g) bøje-ID.«

c) Stk. 3, litra c), affattes således:

»c) FAD-identifikator (dvs. FAD-mærkning og bøje-ID).«

d) Stk. 4 affattes således:

»4. EU-fiskerfartøjer skal føre en liste over udsatte FAD'er, der mindst indeholder de oplysninger, der er fastsat i bilag III, og ajourføre listen hver måned i overensstemmelse med kravene til opgave II-data.«

9) Artikel 12 ændres således:

a) Litra b)-d) affattes således:

»b) det antal og den type sømærker/bøjer (f.eks. udstyret med radio, kun sonar eller sonar med ekkolod), der er udsat, for hver måned i overensstemmelse med kravene til opgave II-data

c) det gennemsnitlige antal sømærker/bøjer, der er blevet aktiveret og deaktiveret, og som hvert fartøj har fulgt, for hver måned

d) det gennemsnitlige månedlige antal mistede FAD'er med aktive bøjer«.

b) Følgende litraer tilføjes:

»f) notfartøjers og stangfartøjers fangster, fiskeriindsats og antal sæt (for notfartøjer) opdelt efter fiskemetode (fisk i stimer i tilknytning til FOB'er og fiskeri efter fritsvømmende stimer) i overensstemmelse med kravene til opgave II-data

g) når notfartøjers aktiviteter udføres i tilknytning til stangfartøjer, rapporter om fangster og fiskeriindsats for notfartøjer med tilknytning til stangfartøjer i overensstemmelse med kravene til opgave I- og opgave II-data.«

10) Artikel 14 affattes således:

»*Artikel 14*

Observatørdækning og forbud mod udsætning af FAD'er i forbindelse med beskyttelsen af ungfisk

1. Medlemsstaterne sikrer, at fartøjer, der fører deres flag, ikke udsætter drivende FAD'er i en periode på 15 dage før starten på de perioder, hvor der i henhold til EU-retten er lukket for fiskeri.

2. Medlemsstaterne sikrer, at fartøjer, der fører deres flag, og som har tilladelse til at fiske efter tropisk tun, fastsætter en minimumsobservatørdækning som følger:

a) for deres langlinefartøjer med en længde overalt på 20 m eller derover, senest i 2022 sikre en observatørdækning af fiskeriindsatsen på mindst 10 % gennem tilstedeværelsen af en observatør om bord i overensstemmelse med bilag IV eller gennem et godkendt elektronisk overvågningssystem

b) for deres notfartøjer, en observatørdækning af fiskeriindsatsen på 100 % gennem tilstedeværelsen af en observatør om bord i overensstemmelse med bilag IV eller gennem et godkendt elektronisk overvågningssystem.

Medlemsstaterne rapporterer senest den 30. april de oplysninger, som er indsamlet af observatørerne, eller de godkendte elektroniske overvågningssystemer det foregående år til ICCAT's sekretariat og til ICCAT's Stående Udvalg for Forskning og Statistik under hensyntagen til fortrolighedskravene omhandlet i artikel 72.«

11) Artikel 16 affattes således:

»*Artikel 16*

Identifikation af IUU-fiskeri

Hvis ICCAT's eksekutivsekretær underretter Kommissionen om EU-fiskerfartøjers mulige overtrædelse af artikel 7, stk. 2, eller artikel 14, stk. 1 eller 2, underretter Kommissionen straks den berørte flagmedlemsstat herom. Denne medlemsstat undersøger straks situationen, og hvis fartøjet fisker i tilknytning til genstande, der kunne have en indvirkning på koncentrationen af fisk, herunder FAD'er, i løbet af lukningsperioden, anmoder den fartøjet om at indstille fiskeriet og, om nødvendigt, straks at forlade området. Den berørte flagmedlemsstat informerer straks Kommissionen om resultaterne af sine undersøgelser og om, hvilke foranstaltninger den har truffet i forbindelse hermed. Kommissionen videreformidler disse oplysninger til kyststaten og ICCAT's eksekutivsekretær.«

12) Overskriften på afsnit II, kapitel II, affattes således:

»KAPITEL II

Hvid tun

Afdeling 1

Nord- og sydatlantisk hvid tun«.

13) Følgende artikler indsættes:

»*Artikel 17a*

Særlige tilladelser til store fangstfartøjer, der fisker efter nord- og sydatlantisk hvid tun

1. Medlemsstaterne udsteder fiskeritilladelser i henhold til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 (*) til store fangstfartøjer, der fører deres flag, til at fiske efter nord- og sydatlantisk hvid tun i ICCAT-konventionsområdet.

2. Store fiskerfartøjer, der ikke er opført i ICCAT's register over godkendte fartøjer, der fisker efter nord- og sydatlantisk hvid tun, må ikke fiske efter, beholde om bord, omlade, transportere, overføre, forarbejde eller lande nord- og sydatlantisk hvid tun fra ICCAT-konventionsområdet. Artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013 finder ikke anvendelse i sådanne tilfælde.

3. EU-fiskerfartøjer, som ikke har tilladelse til at fiske efter nord- og sydatlantisk hvid tun i henhold til stk. 1, kan få tilladelse til at beholde om bord, omlade, transportere, forarbejde eller lande nord- og sydatlantisk hvid tun som bifangst i overensstemmelse med en øvre grænse for bifangster om bord, som fastsættes for sådanne fartøjer. Medlemsstaterne meddeler, som led i deres årsrapport, Kommissionen den øvre grænse for bifangster, de tillader for fartøjer, der fører deres flag.

Artikel 17b

Underfiskning eller overfiskning af nord- og sydatlantisk hvid tun

1. Enhver uudnyttet eller overskydende del af en medlemsstats årlige kvote eller fangstbegrænsning for nord- og sydatlantisk hvid tun kan, alt efter hvad der er tilfældet, lægges til eller skal trækkes fra den relevante kvote eller fangstbegrænsning i løbet af eller før justeringsåret i overensstemmelse med ICCAT's gældende henstillinger for nord- og sydatlantisk hvid tun.

2. Den maksimale underfiskning af nord- og sydatlantisk hvid tun, som en medlemsstat kan overføre i et givet år, må ikke overstige den mængde, som ICCAT har tilladt i det pågældende år.

Artikel 17c

Fangstopgørelse for sydatlantisk hvid tun

Medlemsstater, hvis fartøjer fisker efter sydatlantisk hvid tun, rapporterer deres korrekte og attesterede fangster af sydatlantisk hvid tun til ICCAT's sekretariat som en del af de opgave I- og II-data, der er omhandlet i artikel 50.

_____

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 af 12. december 2017 om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 81).«

14) I afsnit II, kapitel II, indsættes følgende afdeling:

»Afdeling 2

Hvid tun i Middelhavet

Artikel 17d

Rekreativt fiskeri efter hvid tun i Middelhavet

1. Med forbehold af eventuelle forbud mod rekreativt fiskeri i henhold til national ret eller EU-retten må fysiske eller juridiske personer, der udøver rekreativt fiskeri, ikke fange, beholde om bord, omlade eller lande mere end tre individer af hvid tun i Middelhavet pr. fartøj pr. dag.

2. Det er forbudt at markedsføre hvid tun fanget i rekreativt fiskeri i Middelhavet.

3. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen og ICCAT's sekretariat en liste over alle fiskerfartøjer, der udøver rekreativt fiskeri, og som har tilladelse til at fiske efter hvid tun i Middelhavet, mindst 15 dage før udøvelsen af aktiviteterne. Fartøjer, der ikke er opført på denne liste, har ikke tilladelse til at fiske efter hvid tun i Middelhavet.«

15) Følgende artikler indsættes:

»*Artikel 18a*

Særlige tilladelser til store fangstfartøjer, der fisker efter nord- og sydatlantisk sværdfisk

1. Medlemsstaterne udsteder fiskeritilladelser i henhold til bestemmelserne i forordning (EU) 2017/2403 til store fangstfartøjer, der fører deres flag, til at fiske nord- og sydatlantisk sværdfisk i ICCAT-konventionsområdet.

2. Store fiskerfartøjer, der ikke er opført i ICCAT's register over godkendte fartøjer, der fisker efter nord- og sydatlantisk sværdfisk, må ikke fiske efter, beholde om bord, omlade, transportere, overføre, forarbejde eller lande nord- og sydatlantisk sværdfisk fra ICCAT-konventionsområdet. Artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013 finder ikke anvendelse i sådanne tilfælde.

3. EU-fiskerfartøjer, som ikke har tilladelse til at fiske efter nord- og sydatlantisk sværdfisk i henhold til stk. 1, kan få tilladelse til at beholde om bord, omlade, transportere, forarbejde eller lande nord- og sydatlantisk sværdfisk som bifangst i overensstemmelse med en øvre grænse for bifangster om bord, som fastsættes for sådanne fartøjer. Medlemsstaterne meddeler, som led i deres årsrapport, Kommissionen den øvre grænse for bifangster, de tillader for fartøjer, der fører deres flag.

Artikel 18b

Underfiskning af nord- og sydatlantisk sværdfisk

1. Enhver uudnyttet del af en medlemsstats årlige kvote eller fangstbegrænsning for nord- og sydatlantisk sværdfisk kan lægges til den relevante kvote eller fangstbegrænsning i løbet af eller før justeringsåret i overensstemmelse med ICCAT's gældende henstillinger for nord- og sydatlantisk sværdfisk.

2. Den maksimale underfiskning af nord- og sydatlantisk sværdfisk, som en medlemsstat kan overføre i et givet år, må ikke overstige den mængde, som ICCAT har tilladt i det pågældende år.«

16) Overskriften på afsnit II, kapitel IV, affattes således:

»KAPITEL IV

Sejlfiskarter, atlantisk sejlfisk, blå marlin, hvid marlin og rundskællet spydfisk«.

17) Artikel 27-29 erstattes af følgende:

»*Artikel 27*

Genudsætning af blå marlin, hvid marlin og rundskællet spydfisk, der fanges levende

1. Pelagiske EU-langlinefartøjer og EU-notfartøjer genudsætter så vidt muligt straks alle blå marliner (*Makaira nigricans*), hvide marliner (*Tetrapturus albidus*) og rundskællede spydfisk (*Tetrapturus georgei*), der er levende ved indhalingen, idet der tages behørigt hensyn til besætningsmedlemmernes sikkerhed, på en måde, der forårsager mindst mulig skade og maksimerer overlevelsen efter genudsætningen.

2. Medlemsstaterne opfordrer til gennemførelsen af de minimumsstandarder vedrørende sikker håndtering og procedurer for genudsætning i live, der er angivet i bilag 1 til ICCAT-henstilling 19-05, ved at udarbejde retningslinjer for deres flåde. Med henblik på sikker genudsætning af levende blå marliner, hvide marliner og rundskællede fisk, der fanges, skal EU-fiskerfartøjer have følgende på dækket, som er lettilgængelige for besætningsmedlemmerne: en løfteanordning, en boltsaks, en krogløser og en linekappeanordning.

3. Medlemsstaterne sikrer, at førerne og besætningsmedlemmerne om bord på deres fiskerfartøjer er tilstrækkeligt uddannet i, bekendt med og anvender forsvarlige beskyttelses-, identifikations-, håndterings- og genudsætningsteknikker, og sikrer, at der om bord befinder sig alt nødvendigt udstyr til genudsætning af blå marlin, hvid marlin og rundskællet spydfisk i overensstemmelse med retningslinjerne for minimumsstandarder vedrørende sikker håndtering og procedurer for genudsætning i live, der er omhandlet i stk. 2.

4. Medlemsstaterne bestræber sig på mest muligt at mindske dødeligheden efter genudsætning af blå marlin, hvid marlin og rundskællet spydfisk i deres ICCAT-fiskeri.

5. Medlemsstaterne kan tillade pelagiske langlinefartøjer og notfartøjer, der fører deres flag, at fiske og beholde om bord, omlade eller lande blå marlin, hvid marlin og rundskællet spydfisk, som er døde, inden for rammerne af deres fangstbegrænsning.

Artikel 28

Landing af blå marlin, hvid marlin og rundskællet spydfisk ud over fiskerimulighederne

Når en medlemsstat har opbrugt sin kvote, sørger medlemsstaten for, at landinger af blå marlin, hvid marlin og rundskællet spydfisk, der er døde, når de hales ind til fartøjet, ikke sælges eller bringes i handel. Sådanne landinger modregnes ikke i den pågældende medlemsstats fangstbegrænsninger som fastsat på basis af Unionens landingsbegrænsning i punkt 2 i ICCAT's henstilling 19-05, forudsat at et sådant forbud er tydeligt forklaret i den årsrapport, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 71.

Artikel 29

Rekreativt fiskeri efter blå marlin, hvid marlin og rundskællet spydfisk

1. Medlemsstater, hvis fartøjer udøver rekreativt fiskeri efter blå marlin, hvid marlin og rundskællet spydfisk, sørger for en 5 % videnskabelig observatørdækning af blå marlin, hvid marlin og rundskællet spydfisk, der landes ved konkurrencer.

2. Ved rekreativt fiskeri efter blå marlin gælder et bevarelsesmæssigt mindstemål i form af en længde på 251 cm fra underkæbe til haledelingspunktet.

3. Ved rekreativt fiskeri efter hvid marlin og rundskællet spydfisk gælder et bevarelsesmæssigt mindstemål i form af en længde på 168 cm fra underkæbe til haledelingspunkt.

4. Det er forbudt at sælge eller at udbyde til salg dele af eller hele kroppe af blå marlin, hvid marlin eller rundskællet spydfisk, der er fanget ved rekreativt fiskeri.

5. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre, at alle fisk, der genudsættes i rekreativt fiskeri, genudsættes på en måde, som forårsager mindst mulig skade.

Artikel 29a

Indsamling af data om sejlfisk

Medlemsstaterne indsamler data om fangster af sejlfisk, herunder udsmid af levende og døde fisk, og rapporterer årligt disse data som led i deres indgivelse af opgave I- og II-data for at støtte bestandsvurderingsprocessen.

Artikel 29b

Dataindsamling og -rapportering for sejlfiskarter, blå marlin, hvid marlin og rundskællet spydfisk

1. Medlemsstaterne gennemfører dataindsamlingsprogrammer, der sikrer rapportering af korrekte data om fangst, fiskeriindsats, størrelse og udsmid af sejlfiskarter til ICCAT i overensstemmelse med ICCAT's krav til indgivelse af opgave I- og II-data.

2. Medlemsstaterne indgiver til Kommissionen deres kontrolark for sejlfiskarter som fastsat i bilag 1 til ICCAT-henstilling 18-05, herunder oplysninger om de foranstaltninger, de har truffet på nationalt plan, til overvågning af fangsterne og bevarelse og forvaltning af sejlfiskarter.

3. Manglende rapportering af opgave I-data, herunder om udsmid af døde fisk, for blå marlin, hvid marlin og rundskællet spydfisk, i overensstemmelse med ICCAT-resolution 01-06 og ICCAT-henstilling 11-15, vil resultere i et forbud mod, at disse arter beholdes om bord.«

18) Artikel 33 erstattes af følgende:

»*Artikel 33*

Nordatlantiske kortfinnede makohajer (Isurus oxyrinchus)

1. Nordatlantiske kortfinnede makohajer, der fanges på EU-fiskerfartøjer, må ikke skades og skal, så vidt det er praktisk muligt, straks genudsættes i havet under behørig hensyntagen til besætningsmedlemmernes sikkerhed.

2. Medlemsstaterne sikrer, at fartøjer, der fører deres flag, anvender minimumsstandarderne vedrørende procedurer for sikker håndtering og genudsætning af nordatlantisk kortfinnet makohaj som fastsat i bilag IX.

Artikel 33a

Sydatlantiske kortfinnede makohajer *(Isurus oxyrinchus)*

1. Medlemsstaterne sikrer, at fartøjer, der fører deres flag, anvender minimumsstandarderne vedrørende procedurer for sikker håndtering og genudsætning af sydatlantisk kortfinnet makohaj som fastsat i bilag IX.

2. Medlemsstaterne rapporterer månedligt til Kommissionen alle tilladte landinger af sydatlantiske kortfinnede makohajer fra fartøjer, der fører deres flag. Disse rapporter indgives til Kommissionen senest 15 dage efter udgangen af den kalendermåned, hvor fangsterne blev taget. Desuden rapporterer medlemsstaterne hvert år til Kommissionen deres udsmid af døde fisk, levende fisk, der bliver genudsat, og samlede fangster fra fartøjer, der fører deres flag.

3. Senest den 30. juni hvert år meddeler flagmedlemsstaterne for fartøjer, der har fanget (landinger og udsmid af døde fisk) sydatlantiske kortfinnede makohajer, Kommissionen den statistiske metode, der anvendes til at anslå udsmid af døde fisk og levende fisk, der bliver genudsat. Medlemsstater med ikkeindustrielt fiskeri og småfiskeri skal også fremlægge oplysninger om deres dataindsamlingsprogrammer.

4. Medlemsstaterne forelægger som en del af deres årlige indgivelse af opgave I- og II-data Kommissionen alle relevante data for sydatlantiske kortfinnede makohajer, herunder skøn over udsmid af døde fisk og levende fisk, der bliver genudsat, ved hjælp af de metoder, der er godkendt af ICCAT's Stående Udvalg for Forskning og Statistik.

5. Fiskerfartøjer, der beholder sydatlantiske kortfinnede makohajer, må ikke helt eller delvis omlade sydatlantiske kortfinnede makohajer, der er fanget i forbindelse med ICCAT-fiskeri.«

19) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 36a*

Indsamling af data om hajer

1. Medlemsstaterne gennemfører dataindsamlingsprogrammer, der sikrer korrekt rapportering af data for fangst, fiskeriindsats, størrelse og udsmid af hajer til ICCAT i overensstemmelse med kravene til indgivelse af opgave I- og II-data.

2. Medlemsstaterne indgiver til Kommissionen deres gennemførelseskontrolark for hajer som fastsat i bilag 1 til ICCAT-henstilling 18-06, herunder oplysninger om de foranstaltninger, de har truffet på nationalt plan, til overvågning af fangsterne og bevarelse og forvaltning af hajer.«

20) Artikel 41 ændres således:

a) Følgende stykke tilføjes:

»2a. Medlemsstaterne kræver, at fartøjer, der fører deres flag, og som fisker med langliner på lavt vand:

a) kun bruger store cirkelkroge

b) som madding kun bruger finnefisk, eller

c) anvender andre foranstaltninger, der er blevet gennemgået og anses for at være effektive og godkendt af ICCAT til at være i stand til at reducere omfanget af interaktion med havskildpadder i fiskeri med langliner på lavt vand.«

b) Stk. 4 erstattes af følgende:

»4. Medlemsstaterne skal:

a) sikre, at interaktioner med havskildpadder reduceres og elimineres i det omfang, det er praktisk muligt, hvor møder med havskildpadder er blevet dokumenteret og indberettet til ICCAT's Stående Udvalg for Forskning og Statistik, gennem anvendelse eller fortsat anvendelse af mindst en af følgende afbødende foranstaltninger til undgåelse af bifangst:

i) alternative eller nye redskabstyper og redskabsændringer

ii) tids- og områdemæssige fiskerirestriktioner og -lukninger i tilfælde, hvor der er en højere risiko for interaktion med havskildpadder

iii) effektiv mærkning af statiske netredskaber, der gør det muligt for havskildpadder at opdage dem, såsom brug af netfarver, lette passive reflektorer, tykkere tråddiameter, propper eller andre materialer i nettet

iv) ændringer i fiskeriadfærd og -strategi (f.eks. reduceret sættetid osv.)

b) kræve, at notfartøjer, der fører deres flag:

i) undgår at indeslutte havskildpadder, så vidt det er praktisk muligt

ii) genudsætter indesluttede eller indfiltrede havskildpadder, herunder på FAD'er, hvis det er muligt, og

iii) sikrer, at de udsatte FAD'er er konstrueret i henhold til bilag X for effektivt at eliminere indfiltringsrisici for havskildpadder

c) tager alle rimelige skridt til at sørge for en sikker genudsætning af havskildpadder på en måde, der maksimerer sandsynligheden for deres overlevelse ved at kræve, at:

i) notfartøjer og langlinefartøjer og andre typer fartøjer, der fører deres flag, og som anvender redskaber, som havskildpadder kan blive indfiltret i, medfører krogfjernere, tænger til at kappe linen og kurve eller ketsjere om bord, alt efter hvad der er relevant for hver redskabstype og i overensstemmelse med bedste praksis for håndtering og genudsætning af havskildpadder i FAO's retningslinjer til reduktion af havskildpaddedødelighed i fiskeriet (2009) (»FAO's retningslinjer«)

ii) de i nr. i) omhandlede fartøjers ejere, operatører og besætningsmedlemmer samt eventuelle observatører om bord anvender det i nævnte nummer omhandlede udstyr i overensstemmelse med sikker praksis for håndtering og genudsætning af havskildpadder i bilag VI og i henhold til FAO's retningslinjer

iii) de i nr. i) omhandlede fartøjers ejere, operatører og besætningsmedlemmer tilskyndes til at blive oplært i brugen af det i nævnte nummer omhandlede udstyr

d) kræve, at deres fiskere på fartøjer, der fisker efter arter, som er omfattet af ICCAT-konventionen, hvis det er praktisk muligt, så hurtigt som muligt bringer en bevidstløs eller inaktiv havskildpadde, der er blevet fanget, om bord og hjælper den til at komme sig, herunder giver den genoplivning i henhold til bilag VI, afsnit C, før den sættes sikkert ud i havet igen

e) sikre, at fiskere er bekendt med og anvender passende afbødnings- og håndteringsteknikker, jf. bilag VI.

5. Medlemsstaterne bestræber sig på at øge den videnskabelige observatørdækning af langlinefiskerfartøjer i ICCAT-fiskeri, hvor møder med havskildpadder er blevet dokumenteret og indberettet til ICCAT's Stående Udvalg for Forskning og Statistik, ud over det krævede minimumsniveau på 5 % til 10 % senest den 1. januar 2024. Denne stigning kan opnås gennem menneskelige observatører eller elektroniske overvågningssystemer eller begge.

Uanset første afsnit kan en medlemsstat for fartøjer med en længde overalt på under 15 meter, hvis det som følge af ekstraordinære sikkerhedsmæssige betænkeligheder ikke er muligt at udsende en observatør til at være om bord, anvende en alternativ metode til videnskabelig overvågning til at indsamle data svarende til dem, der er beskrevet i denne forordning, på en måde, der sikrer en sammenlignelig dækning. Alternative metoder, der gennemføres i henhold til dette afsnit, skal godkendes af ICCAT på årsmødet inden deres gennemførelse.

6. I Middelhavet:

a) finder stk. 2a ikke anvendelse

b) finder artikel 4 og 5 anvendelse fra den 1. januar 2026.«

21) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 44a*

Fartøjsovervågningssystem

Hvis fiskerfartøjer har installeret sporingsanordninger i overensstemmelse med artikel 9 i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009, sikrer medlemsstaterne, at sporingsanordningerne på fiskerfartøjer, der fører deres flag, altid er fuldt funktionsdygtige, og at oplysningerne indsamles og overføres til medlemsstatens kompetente myndigheder mindst én gang i timen for notfartøjer og mindst én gang hver anden time for alle andre fartøjer, der fisker efter ICCAT-arter.

I tilfælde af tekniske fejl på eller manglende funktion af sporingsanordningen om bord på et EU-fiskerfartøj skal anordningen repareres eller udskiftes hurtigst muligt og under alle omstændigheder inden for én måned efter hændelsen, medmindre fartøjet ikke længere opererer i ICCAT-konventionsområdet. EU-fiskerfartøjer må ikke påbegynde en fangstrejse, uden at sporingsanordningen er blevet repareret eller udskiftet.«

22) Artikel 54, stk. 4, affattes således:

»4. Underretningen omhandlet i stk. 2 og 3 skal overholde det format og layout, som ICCAT's eksekutivsekretær har fastlagt, og skal indeholde følgende oplysninger:

— fartøjets navn og registernummer

— ICCAT-registernummer (hvis et sådant findes)

— IMO-nummer

— tidligere navn (hvis et sådant findes)

— tidligere flag (hvis et sådant findes)

— tidligere detaljer om fjernelse fra andre registre (hvis sådanne findes)

— internationalt radiokaldesignal

— type af fartøjer, længde, registreret bruttotonnage (BRT) og lasteevne

— ejerens/ejernes og operatørens/operatørernes navne og adresser

— type af tilladt omladning (dvs. i havn, til havs)

— tidsrum, hvor omladning er tilladt«.

23) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 58a*

Sundhed og sikkerhed for observatører i ICCAT's regionale observatørprogram for omladning til havs

1. Medlemsstaterne sikrer, at hvert fartøj, der fører deres flag, som har en regional ICCAT-observatør om bord, er udstyret med passende sikkerhedsudstyr under hele sejladsen, herunder:

a) en redningsflåde med tilstrækkelig kapacitet til alle personer om bord og med et inspektionscertifikat, der er gyldigt under hele observatørens udsendelse

b) et tilstrækkeligt antal redningsveste eller overlevelsesdragter, der opfylder de relevante internationale standarder, til alle personer om bord, og

c) et korrekt registreret nødpositionsvisende radiofyr (EPIRB) og en transponder til eftersøgning og redning (SART), som først udløber efter observatørens udsendelse er afsluttet.

2. Hvert EU-fiskerfartøj, som medbringer en regional ICCAT-observatør om bord, udarbejder og gennemfører en nødhandlingsplan, som skal følges i tilfælde af, at en observatør dør, forsvinder eller formodes at være faldet over bord, lider af en alvorlig sygdom eller pådrager sig en skade, der bringer observatørens sundhed, sikkerhed eller velbefindende i fare, eller er blevet overfaldet, intimideret, truet eller chikaneret. En sådan nødhandlingsplan skal bl.a. indeholde elementerne i bilag 1 til ICCAT-henstilling 19-10.

3. Hvert EU-fiskerfartøj, som medbringer en regional ICCAT-observatør om bord, forelægger Kommissionen nødhandlingsplanen, som skal fremsendes til ICCAT med henblik på offentliggørelse på ICCAT's websted. En ny eller ændret nødhandlingsplan forelægges for Kommissionen for at blive fremsendt til ICCAT med henblik på offentliggørelse på ICCAT's websted, så snart den er tilgængelig.

4. Et EU-fiskerfartøj er kun berettiget til at medbringe en regional ICCAT-observatør, hvis det har forelagt et nødhandlingsprogram. Hvis Kommissionen desuden konstaterer uoverensstemmelser med standarderne i bilag 1 til ICCAT-henstilling 19-10 på grundlag oplysningerne i nødhandlingsplanen, kan Kommissionen beslutte, at udsendelsen af en observatør på et fartøj fra den pågældende medlemsstat skal udsættes, indtil uoverensstemmelsen er blevet behørigt afhjulpet.«

24) Artikel 61 ændres således:

a) Stk. 1, litra a), affattes således:

»a) en minimumsobservatørdækning på 5 % af fiskeriindsatsen i hvert pelagisk langlinefiskeri, notfiskeri og stangfartøjsfiskeri, net-, garn- og trawlfiskeri, der fisker efter ICCAT-arter«.

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Procentdelen af observatørdækningen omhandlet i stk. 1, litra a) og b), beregnes som følger:

a) i antal sæt eller fangstrejser for notfiskeri

b) i fiskedage, antal sæt eller fangstrejser for pelagisk langlinefiskeri

c) i fiskedage for stangfartøjs- og netfiskeri

d) i fisketimer eller -dage for garnfiskeri, og

e) i antal fisketræk eller -dage for trawlfiskeri.«

25) Artikel 63 affattes således:

»*Artikel 63*

De videnskabelige observatørers ansvarsområder

1. Hver medlemsstat kræver, at observatørerne udfører navnlig følgende opgaver:

a) registrerer og rapporterer om fiskeriet på det observerede fartøj, hvilket som minimum omfatter følgende:

i) dataindsamling, herunder kvantificering af samlet fangst af målarter, bifangst og udsmid (herunder hajer, havskildpadder, havpattedyr og havfugle), et skøn eller en måling af størrelsessammensætning, alt efter hvad der er praktisk muligt, status (dvs. beholdt om bord, smidt over bord døde eller genudsat levende) og udtagning af biologiske prøver med henblik på livscyklusundersøgelser (f.eks. kønskirtler, øresten, hvirvelsøjler, skæl)

ii) oplysninger om alle fundne mærker

iii) oplysninger om fiskeriet, herunder fangststed angivet som bredde- og længdegrad, oplysninger om fiskeriindsatsen (f.eks. antal sæt, antal kroge), datoen for hvert fiskeri, herunder, hvis det er relevant, tidspunktet for påbegyndelse og afslutning af fiskeriet, anvendelse af genstande til tiltrækning af fisk, herunder FAD'er, og den generelle tilstand af genudsatte dyr i tilknytning til overlevelsesrater (dvs. døde eller levende, sårede)

b) observerer og registrerer anvendelsen af afbødende foranstaltninger til undgåelse af utilsigtede fangster og andre relevante oplysninger

c) observerer og rapporterer om miljøforhold (f.eks. havets tilstand, klima og hydrologiske parametre), i det omfang det er muligt

d) observerer og rapporterer om FAD'er i overensstemmelse med ICCAT's regionale observatørprogram vedtaget i henhold til det flerårige bevarelses- og forvaltningsprogram for tropisk tun, og

e) udfører enhver anden videnskabelig opgave som anbefalet af ICCAT's Stående Udvalg for Forskning og Statistik og godkendt af Kommissionen.

2. Medlemsstaterne sikrer, at observatører:

a) ikke forstyrrer fartøjets elektroniske udstyr

b) er bekendt med nødprocedurerne om bord på fartøjet, herunder placering af redningsflåder, ildslukkere og førstehjælpsudstyr

c) efter behov kommunikerer med føreren om relevante observatøranliggender og -opgaver

d) ikke hindrer eller forstyrrer fiskeriet og fartøjets normale drift

e) deltager i debriefinger med relevante repræsentanter for det videnskabelige institut eller den nationale myndighed, der har ansvaret for at gennemføre observatørprogrammet.

3. Føreren af det fartøj, som observatøren er udpeget til at observere:

a) muliggør passende adgang til fartøjet og dets aktiviteter

b) gør det muligt for observatøren at udføre observatøropgaverne på en effektiv måde, herunder ved:

i) at give passende adgang til fartøjets redskaber, dokumentation (herunder elektroniske logbøger og papirlogbøger) og fangster

ii) til hver en tid at kommunikere med relevante repræsentanter for det videnskabelige institut eller den nationale myndighed

iii) at sikre passende adgang til elektronik og andet udstyr, der er vigtigt for fiskeriet, herunder:

— satellitnavigationsudstyr

— elektroniske kommunikationsmidler.

iv) at sikre, at ingen om bord på det observerede fartøj manipulerer med eller ødelægger observatørudstyret eller -dokumentationen, hindrer, forstyrrer eller på anden vis handler på en måde, som unødigt kan forhindre observatøren i at udføre observatøropgaver

c) sikrer indkvartering til observatørerne, herunder køjeplads, kost og tilstrækkelige sanitære og medicinske faciliteter, idet standarden skal være den samme som for officerer

d) giver observatøren tilstrækkelig plads på broen eller i styrehuset til udførelse af observatøropgaver og en plads på dækket, der gør det muligt for dem at udføre observatøropgaver.

4. Hver medlemsstat:

a) forpligter fartøjer, der fører dets flag, til ved fiskeri efter ICCAT-arter at have en videnskabelig observatør om bord i overensstemmelse med denne forordning

b) fører tilsyn med observatørernes sikkerhed

c) opfordrer, hvis det er muligt og hensigtsmæssigt, sit videnskabelige institut eller sin nationale myndighed til at indgå aftaler med andre medlemsstaters/CPC'ers videnskabelige institutter eller nationale myndigheder om udveksling af observatørrapporter og observatørdata

d) fremlægger i sin årsrapport specifikke oplysninger om gennemførelsen af ICCAT-henstilling 16-14 til brug for Kommissionen og ICCAT's Stående Udvalg for Forskning og Statistik, herunder:

i) nærmere oplysninger om strukturen og udformningen af deres videnskabelige observatørprogrammer, herunder blandt andet:

— målniveauet for observatørdækning efter fiskeri og redskabstype samt målemetoden

— de data, der skal indsamles

— den anvendte dataindsamling og håndtering af protokoller

— oplysninger om, hvordan fartøjer udvælges med hensyn til dækning for at nå medlemsstatens målniveau for observatørdækning

— uddannelseskrav til observatørerne, og

— kvalifikationskrav til observatørerne

ii) det overvågede antal fartøjer, det opnåede dækningsniveau efter fiskeri og redskabstype, og oplysninger om, hvordan disse dækningsniveauer er beregnet

e) meddeler i sine årsrapporter efter den første indsendelse af de oplysninger, der kræves i henhold til litra d), nr. i), kun ændringer af strukturen og udformningen af sine observatørprogrammer, når sådanne ændringer sker, og fortsætter med årligt at rapportere de oplysninger, der kræves i henhold til litra d), nr. ii), til Kommissionen

f) fremlægger hvert år for ICCAT's Stående Udvalg for Forskning og Statistik, ved hjælp af udpegede elektroniske formater udarbejdet af dette udvalg, oplysninger indsamlet via nationale observatørprogrammer til brug for Kommissionen, navnlig med henblik på bestandsvurderinger og andre videnskabelige formål, i overensstemmelse med de eksisterende procedurer for andre datarapporteringskrav og med nationale fortrolighedskrav

g) sikrer, at dens observatører gennemfører robuste dataindsamlingsprotokoller i forbindelse med varetagelsen af deres opgaver som omhandlet i stk 1 og 2, herunder ved hjælp af fotografi, hvis det er nødvendigt og hensigtsmæssigt.«

26) I artikel 66 indsættes følgende stykker:

»4. Hver medlemsstat inspicerer hvert år mindst 5 % af de landinger og omladninger, som foretages af tredjelandsfiskerfartøjer i dets udpegede havne.

5. Flagmedlemsstaterne betragter og følger rapporter om overtrædelser fra kontrollører fra en havnestat på samme måde, som de betragter og følger rapporter fra deres egne kontrollører, i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/2403.«

27) I afsnit III, kapitel VII, indsættes følgende artikel:

»*Artikel 66a*

Observation af fartøjer

1. Medlemsstaterne indsamler så mange oplysninger som muligt via den inspektion og overvågning, som deres kompetente myndigheder udfører i ICCAT-konventionsområdet, når et EU-fiskerfartøj, et tredjelandsfiskerfartøj eller et fartøj uden nationalitet observeres i færd med fiskeri eller fiskerirelaterede aktiviteter (f.eks. omladning) og formodes at være involveret i IUU-fiskeri.

2. Medlemsstaterne indsamler oplysninger om observationer af fartøjer i overensstemmelse med oplysningsarket for observation i bilaget til ICCAT-henstilling 19-09.

3. Når et fartøj observeres i henhold til stk. 1, giver den berørte medlemsstat (»den medlemsstat, der har foretaget observationen«) uden unødigt ophold meddelelse og sender alle optagne billeder af fartøjet til de passende myndigheder i det observerede fartøjs flagmedlemsstat/-CPC eller flag-ikke-CPC, og:

a) hvis det observerede fartøj fører en medlemsstats flag, træffer medlemsstaten uden unødigt ophold passende foranstaltninger over for det berørte fartøj; både den medlemsstat, der har foretaget observationen, og det observerede fartøjs flagmedlemsstat, forelægger Kommissionen og Det Europæiske Fiskerikontrolagentur (EFCA) oplysninger om observationen, herunder nærmere oplysninger om en eventuel opfølgende foranstaltning, der er truffet

b) hvis det observerede fartøj fører en anden CPC's flag, en ikke-CPC's flag, eller det ikke kan fastslås, hvilket flag fartøjet fører, eller fartøjet er uden nationalitet, forelægger den medlemsstat, der har foretaget observationen, uden unødigt ophold Kommissionen og EFCA alle relevante oplysninger om observationen. Kommissionen sender, hvis det er relevant, oplysningerne vedrørende observationen til ICCAT's sekretariat.«

28) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 69a*

IUU-fartøjer

Medlemsstaterne sikrer, at fartøjer, der er medtaget på ICCAT's IUU-liste, ikke har tilladelse til at lande, omlade, genfylde brændstof, genforsyne eller deltage i andre handelstransaktioner.«

29) I artikel 71, stk. 1, ændres datoen »den 20. august« til »den 1. august«.

30) Artikel 73, stk. 1, ændres således:

a) Litra a) erstattes af følgende:

»a) bilag I-X

aa) kapacitetsbegrænsningerne for tropisk tun i henhold til artikel 5a i tilknytning til rapporteringen om de årlige fiskeri- og kapacitetsforvaltningsplaner, der er omhandlet i nævnte artikels stk. 2, samt antallet støttefartøjer, der er omhandlet i nævnte artikels stk. 3«.

b) Litra b) affattes således:

»b) fristerne i artikel 7, stk. 1, artikel 8, artikel 9, stk. 1, artikel 14, stk. 1, artikel 18, artikel 20, stk. 2, 3 og 4, artikel 22, stk. 2, artikel 23, stk. 1 og 2, artikel 26, stk. 1 og 3, artikel 40, stk. 1, artikel 42, stk. 1, artikel 44, stk. 3, artikel 47, stk. 2, artikel 48, stk. 1 og 2, artikel 50, stk. 1 og 2, artikel 56, stk. 3, artikel 57, stk. 1, 2 og 3, artikel 59, stk. 1 og 2, artikel 64, artikel 65, stk. 2, artikel 66, stk. 1 og 2, artikel 67, stk. 1 og 2, artikel 69, stk. 2, artikel 70, stk. 2, 3 og 5, og artikel 71, stk. 1

ba) den årlige overførsel for storøjet tun i henhold til artikel 8a

bb) kravene til FAD'er i henhold til artikel 10, stk. 1 og 2

bc) henvisningerne til ICCAT's henstillinger som omhandlet i artikel 10, stk. 2, artikel 28, artikel 27, stk. 3, artikel 29b, stk. 2 og 3, artikel 36a, stk. 2, artikel 58a, stk. 2 og 4, artikel 63, stk. 4, litra d), og artikel 66a, stk. 2«.

c) Litra c) erstattes af følgende:

»c) minimumsobservatørdækningen i henhold til artikel 14, stk. 2

ca) begrænsningerne af antallet af EU-fangstfartøjer, der fisker efter nordatlantisk hvid tun, i henhold til artikel 17

cb) den årlige overførsel af nord- og sydatlantisk hvid tun i henhold til artikel 17b

cc) forvaltningsplaner for nordatlantisk sværdfisk i henhold til artikel 18

cd) den årlige overførsel af nord- og sydatlantisk sværdfisk i henhold til artikel 18b«.

d) Følgende litraer tilføjes:

»j) kravene, som har til formål at maksimere havskildpadders overlevelse, i henhold til artikel 41

k) beregningen af den procentvise dækning i henhold til artikel 61, stk. 2.«

31) Bilag I erstattes af teksten i bilag I til denne forordning.

32) Bilag VI erstattes af teksten i bilag II til denne forordning.

33) Teksten i bilag III til denne forordning tilføjes som bilag IX og X.

Artikel 2

Ændring af forordning (EU) 2023/2053

I forordning (EU) 2023/2053 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 5 affattes således:

»*Artikel 5*

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »ICCAT«: Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet

2) »SCRS«: ICCAT's Stående Udvalg for Forskning og Statistik

3) »konventionen«: den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet

4) »konventionsområde«: det geografiske område, der er fastsat i konventionens artikel I

5) »CPC«: kontraherende part i konventionen og samarbejdende ikkekontraherende part, organisation eller fiskeriorganisation

6) »operatør«: en fysisk eller juridisk person, der driver eller ejer en virksomhed, som udfører aktiviteter på ethvert trin i produktions-, forarbejdnings-, afsætnings-, distributions- eller detailkæderne for fiskevarer og akvakulturprodukter

7) »akvakulturbrugmedlemsstat« eller »medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget«: den medlemsstat, under hvis jurisdiktion akvakulturbruget er hjemmehørende

8) »flagmedlemsstat«: den medlemsstat, hvor fiskerfartøjet er indflaget

9) »tunfiskenetmedlemsstat« eller »medlemsstat, der er ansvarlig for tunfiskenettet«: den medlemsstat, under hvis jurisdiktion tunfiskenettet er hjemmehørende

10) »fiskerfartøj«: ethvert motordrevet fartøj, der anvendes til erhvervsmæssig udnyttelse af almindelig tun, herunder fangstfartøjer, fabriksskibe, støttefartøjer, bugserfartøjer, fartøjer, der deltager i omladning, transportfartøjer, der er udstyret til transport af tunfiskevarer, samt hjælpefartøjer, bortset fra containerskibe

11) »fangstfartøj«: et fartøj, der anvendes til erhvervsfiskeri efter almindelig tun

12) »bugserfartøj«: ethvert fartøj, der anvendes til at slæbe bure med levende almindelig tun

13) »fabriksskib«: et fartøj, om bord på hvilket fiskevarer underkastes én eller flere af følgende behandlinger inden pakning: filetering eller udskæring i skiver, frysning og/eller forarbejdning

14) »støttefartøj«: ethvert fiskerfartøj, bortset fra fangstfartøjer, fabriksskibe, bugserfartøjer, fartøjer, der deltager i omladning, transportfartøjer, der er udstyret til transport af tunfiskevarer, eller hjælpefartøjer, der har tilladelse til at operere i fiskeriet efter almindelig tun med henblik på at udføre støtteopgaver

15) »hjælpefartøj«: ethvert fartøj, der anvendes til transport af død almindelig tun (uforarbejdet) fra et transport- eller opdrætsbur, et notfartøj eller et tunfiskenet til en udpeget havn eller til et fabriksskib

16) »fartøjer, der driver kystfiskeri af mindre omfang«: et fangstfartøj med mindst tre af følgende fem karakteristika:

    a) længde overalt på under 12 meter

    b) fartøjet fisker udelukkende i flagmedlemsstatens territorialfarvande

c) varigheden af fangstrejser er på under 24 timer

d) besætningen udgøres af højst fire personer

e) fartøjet fisker ved brug af fangstmetoder, der er selektive og indebærer reduceret miljøbelastning

17) »stort pelagisk langlinefartøj«: et pelagisk langlinefartøj med en længde overalt på over 24 m

18) »rekreativt fiskeri«: ikkekommercielt fiskeri, der udnytter havets biologiske ressourcer til rekreation, turisme eller sport

19) »not«: omkredsende net, som trækkes sammen i bunden ved hjælp af en snurpewire, der løber igennem en række ringe langs med undertællen og gør det muligt at snøre noten sammen og lukke den

20) »fælles fiskeri«: ethvert fiskeri, der udøves af to eller flere notfartøjer, hvor ét notfartøjs fangst tildeles ét eller flere andre notfartøjer efter en fordelingsnøgle, der er fastsat på forhånd

21) »redskabsgruppe«: en gruppe fiskerfartøjer, der anvender de samme redskaber, som har fået tildelt en gruppekvote

22) »fiskeriindsats«: produktet af et fiskerfartøjs kapacitet og aktivitet med henblik på at måle intensiteten af fiskeriaktiviteterne. Dette mål varierer fra redskab til redskab: for langlinefiskeri måles det som antal kroge eller krogtimer; for notfartøjer måles det som antal båddage (fisketid og sporingstid)

23) »fiske aktivt«: ethvert fangstfartøjs målrettede fiskeri efter almindelig tun i en given fangstperiode

24) »BCD«: et fangstdokument for almindelig tun

25) »eBCD«: et elektronisk fangstdokument for almindelig tun

26) »omladning«: losning af alle eller en del af fiskevarerne om bord på et fiskerfartøj til et andet fiskerfartøj; losning af død almindelig tun fra noten, tunfiskenettet eller bugserfartøjet til et hjælpefartøj betragtes dog ikke som omladning

27) »levende almindelig tun«: almindelig tun, der holdes i live i en bestemt periode i et tunfiskenet eller overføres levende til et akvakulturanlæg, anbringes i bur, opdrættes og til sidst høstes eller genudsættes

28) »høst«: slagtning af almindelig tun på akvakulturbrug eller i tunfiskenet

29) »tunfiskenet«: et redskab, der er forankret til bunden, og som normalt er forsynet med et ledegarn, der leder almindelig tun ind i et aflukke eller en række aflukker, hvor fiskene befinder sig inden høst eller opdræt

30) »anbringelse i bur«: flytning af levende almindelig tun i akvakulturbrug og deres efterfølgende fodring med henblik på opfedning og forøgelse af deres samlede biomasse

31) »kontrolanbringelse i bur«: en gentagelse af den anbringelse i bur, der gennemføres efter anmodning fra kontrolmyndighederne, med henblik på at verificere antallet eller den gennemsnitlige vægt af fisk, der anbringes i bur

32) »opdræt« eller »opfedning«: anbringelse af almindelig tun i bur på et akvakulturbrug og efterfølgende fodring med henblik på opfedning og forøgelse af deres samlede biomasse

33) »akvakulturbrug«: et brug på et eller flere steder, som alle er defineret ved geografiske koordinater med en klar definition af længdegrad og breddegrad for hvert punkt på polygonen, der anvendes til opfedning eller opdræt af almindelig tun fanget i tunfiskenet og/eller af notfartøjer

34) »inputopdrætskapacitet«: den maksimale mængde vild almindelig tun i ton, som et akvakulturbrug må anbringe i bur i en fangstperiode

35) »overførsel«: enhver overførsel af

a) levende almindelig tun fra fangstfartøjets net til transportburet

b) levende almindelig tun fra tunfiskenettet til transportburet, uafhængigt af bugserfartøjers tilstedeværelse

c) levende almindelig tun fra transportburet til et andet transportbur

d) et bur med levende almindelig tun fra et bugserfartøj til et andet bugserfartøj

e) levende almindelig tun mellem forskellige bure på samme akvakulturbrug (intern overførsel på akvakulturbrug)

f) levende almindelig tun fra et bur på et akvakulturbrug til et transportbur

36) »kontroloverførsel«: gentagelse af en overførsel, der gennemføres efteranmodning fra kontrolmyndighederne

37) »overførsel mellem akvakulturbrug«: flytning af levende almindelig tun fra et akvakulturbrug til et andet akvakulturbrug bestående af to faser, nemlig en overførsel fra donorakvakulturbrugburet til et transportbur og en anbringelse i bur fra transportburet til buret på det modtagende akvakulturbrug

38) »første overførsel«: en overførsel af levende almindelig tun fra en not eller et tunfiskenet til et transportbur

39) »yderligere overførsel«: enhver overførsel, der foretages efter den første overførsel og før anbringelsen i bur på bestemmelsesakvakulturbruget såsom opdeling eller sammenlægning af indholdet i to transportbure, med undtagelse af frivillige overførsler eller kontroloverførsler

40) »frivillig overførsel«: gentagelse af enhver overførsel, som donoroperatøren frivilligt gennemfører

41) »kontrolkamera«: et stereokamera eller konventionelt videokamera, der anvendes med henblik på kontrol i henhold til denne forordning

42) »stereokamera«: et kamera med to eller flere linser med separat billedsensor eller filmrude til hver linse, som gør det muligt at tage tredimensionale billeder med det formål at måle fiskens længde

43) »donoroperatør«: fangst-/bugserfartøjets fører eller førerens repræsentant eller akvakulturbrugets/tunfiskenettets operatør eller dennes repræsentant, som en overførsel, bortset fra frivillig overførsel og kontroloverførsel, stammer fra

44) »donoroperatørens medlemsstat«: den medlemsstat, der udøver sine beføjelser over donoroperatøren.«

2) Artikel 7, stk. 1, affattes således:

»1. Overførsel af ikkehøstede levende almindelig tun fra tidligere års fangst inden for et akvakulturbrug kan kun tillades, hvis et skærpet kontrolsystem er udviklet og meddelt af medlemsstaten til Kommissionen. Dette system skal være en integreret del af medlemsstatens årlige overvågnings-, kontrol- og inspektionsplan, jf. artikel 14, og skal mindst omfatte de foranstaltninger, der er fastsat i henhold til artikel 56c, 56d og 61.«

3) Artikel 8 affattes således:

»*Artikel 8*

Overførsel af ubrugte kvoter

1. Automatisk overførsel af en ubrugt kvote er ikke tilladt.

2. En medlemsstat kan anmode om at overføre op til højst 5 % af sin årlige kvote fra et år til det følgende år. Den berørte medlemsstat medtager denne anmodning i sine årlige fiskeri- og kapacitetsforvaltningsplaner, som skal indgå i Unionens fiskeri- og fiskerikapacitetsforvaltningsplan med henblik på ICCAT's godkendelse.«

4) Artikel 9, stk. 1, affattes således:

»1. Overførsler af kvoter mellem Unionen og de andre CPC'er kan kun ske efter forudgående tilladelse fra de berørte medlemsstater og CPC'er. Kommissionen underretter ICCAT's sekretariat om den pågældende kvotemængde forud for overførslen af kvoterne.«

5) Artikel 14 affattes således:

»*Artikel 14*

Årlig overvågnings-, kontrol- og inspektionsplan

Hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, fastsætter en årlig overvågnings-, kontrol- og inspektionsplan med henblik på at sikre, at denne forordning overholdes. Hver medlemsstat indgiver sin respektive plan til Kommissionen. Hver medlemsstat opstiller sin plan i overensstemmelse med:

a) de mål, prioriteter og procedurer samt de benchmarks for inspektionsaktiviteter, der er fastsat i det specifikke kontrol- og inspektionsprogram for almindelig tun, som er oprettet i henhold til artikel 95 i forordning (EF) nr. 1224/2009

b) det nationale kontrolhandlingsprogram for almindelig tun, som er oprettet i henhold til artikel 46 i forordning (EF) nr. 1224/2009 indtil den 31. december 2025 og efter denne dato i overensstemmelse med det nationale kontrolprogram, der er oprettet ved nævnte forordnings artikel 93a.«

6) Artikel 15 ændres således:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Medlemsstaterne begrænser deres tunopdrætskapacitet til den samlede opdrætskapacitet, der er opført i ICCAT's register over akvakulturbrug med tilladelse til fiskeri efter almindelig tun (»ICCAT's register over opdrætsfaciliteter for almindelig tun«) eller godkendt og anmeldt til ICCAT i 2018.«

b) Stk. 6 og 7 affattes således:

»6. Medlemsstaterne indberetter statistikker over den årlige mængde anbringelser i bur (input af vilde fangede fisk), høst og eksport til Kommissionen, som sender dataene til ICCAT's sekretariat, indtil ICCAT's sekretariat har udviklet dataudtrækningsfunktionalitet i eBCD-systemet, og en sådan funktion bliver tilgængelig.

7. Medlemsstaterne indgiver, hvis det er relevant, reviderede forvaltningsplaner for opdræt til Kommissionen senest den 15. maj hvert år med henblik på fremsendelse til ICCAT's sekretariat senest den 1. juni hvert år.«

7) Artikel 16, stk. 1, litra c), affattes således:

»c) den årlige overvågnings-, kontrol- og inspektionsplan fastsat i overensstemmelse med artikel 14, og«.

8) Artikel 17, stk. 4 og 5, affattes således:

»4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne, hvis vejrforholdene forhindrer fiskeri, beslutte, at de fangstperioder, der er omhandlet i de nævnte stykker, udvides med et tilsvarende antal tabte dage op til 10 dage.

5. Fiskeri efter almindelig tun med store pelagiske langlinefangstfartøjer er tilladt i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i perioden 1. januar til 31. maj hvert år, undtagen i området vest for 10°V og nord for 42°N.«

9) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 21a*

Forbud mod at beholde almindelig tun om bord på støttefartøjer

Støttefartøjer må ikke beholde almindelig tun om bord eller transportere almindelig tun.«

10) Artikel 23, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne kan, hvis det er relevant, tildele en specifik kvote til rekreativt fiskeri. Eventuelle døde almindelige tun medregnes i en sådan tildeling, herunder i forbindelse med «fang og genudsæt»-fiskeri. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om den kvote, der er tildelt til rekreativt fiskeri, når de indgiver deres fiskeriplaner.«

11) Artikel 24 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstater, der råder over en kvote for almindelig tun, der er tildelt til rekreativt fiskeri, regulerer dette fiskeri ved at udstede fiskeritilladelser til fartøjer med henblik på rekreativt fiskeri. Medlemsstaterne stiller på ICCAT's anmodning listen over de fartøjer, der har fået udstedt fiskeritilladelse til almindelig tun, til rådighed for Kommissionen. Kommissionen fremsender elektronisk denne liste til ICCAT. Listen skal indeholde følgende oplysninger for hvert fartøj:

a) fartøjets navn

b) registernummer

c) ICCAT-registernummer (hvis et sådant findes)

d) tidligere navn (hvis et sådant findes)

e) ejerens/ejernes og operatørens/operatørernes navne og adresser.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Hver medlemsstat registrerer fangstdata, herunder vægten af hver almindelig tun, der er fanget i forbindelse med rekreativt fiskeri, og meddeler Kommissionen dataene for det foregående år senest den 30. juni hvert år. Kommissionen sender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.«

12) Artikel 26 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne sender hvert år, en måned før fiskeritilladelsens gyldighedsperiode, Kommissionen følgende fartøjslister:

a) en liste over alle fangstfartøjer, der fisker aktivt efter almindelig tun, og

b) en liste over alle andre fartøjer, der er involveret i aktiviteter vedrørende almindelig tun, bortset fra fangstfartøjer.

Hver fartøjsliste skal indeholde følgende oplysninger:

a) fartøjets navn og registernummer

b) specifikation af fartøjstypen, idet der som minimum skelnes mellem fangstfartøjer, bugserfartøjer, hjælpefartøjer, støttefartøjer og fabriksskibe

c) længde og registreret bruttotonnage (BRT) eller om muligt bruttotonnage (BT)

d) IMO-nummer (hvis det er relevant)

e) anvendt redskab (hvis det er relevant)

f) tidligere flag (hvis et sådant findes)

g) tidligere navn (hvis et sådant findes)

h) eventuelle tidligere detaljer om fjernelse fra andre registre (hvis sådanne findes)

i) internationalt radiokaldesignal (hvis det er relevant)

j) ejerens/ejernes og operatørens/operatørernes navne og adresser, og

k) tidsperiode for fiskeri efter, arbejde med og transport af almindelig tun til opdræt.

Kommissionen videresender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat, 15 dage før fiskeriet indledes, således at fartøjerne, som er opført på disse lister, kan opføres i ICCAT's register over godkendte fartøjer og, hvis det er relevant, i ICCAT-registret over fartøjer med en længde overalt på 20 meter eller derover, som har tilladelse til at fiske i konventionsområdet.«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Senere ændringer i løbet af et kalenderår af de i stk. 1 omhandlede lister og af de i stk. 1 og 3 omhandlede oplysninger accepteres kun, såfremt et anmeldt fiskerfartøj af legitime driftsmæssige årsager eller på grund af force majeure er forhindret i at deltage i fiskeriet. I sådanne tilfælde underretter den berørte medlemsstat straks Kommissionen herom og forelægger:

a) alle oplysninger om det eller de fiskerfartøjer, som efter planen skal erstatte det pågældende fartøj, og

b) en udførlig redegørelse for årsagen til udskiftningen, herunder eventuel relevant dokumentation eller relevante henvisninger.«

13) Artikel 28 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Hver medlemsstat indgiver som en del af sin fiskeriplan elektronisk til Kommissionen en liste over tunfiskenet med tilladelse til at fiske efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet. Denne liste skal indeholde navnet og registreringsnummeret på tunfiskenettene, og de geografiske koordinater for tunfiskenettenes polygon. Kommissionen sender listen til ICCAT's sekretariat, således at tunfiskenettene kan opføres i ICCAT's register over tunfiskenet med tilladelse til fiskeri efter almindelig tun.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»5. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om enhver tilføjelse til, enhver fjernelse fra eller enhver ændring af deres liste over tunfiskenet med tilladelse til at fiske efter almindelig tun. Kommissionen sender straks disse ændringer til ICCAT's sekretariat.«

14) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 28a*

Lister og register over akvakulturbrug

1. Hver medlemsstat indgiver som en del af sin fiskeriplan elektronisk til Kommissionen en liste over akvakulturbrug, som har tilladelse til at fiske efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet. Listen skal indeholde følgende oplysninger:

a) akvakulturbrugets navn

b) registernummer

c) ejerens/ejernes og operatørens/operatørernes navne og adresser

d) det input og den samlede opdrætskapacitet, der er tildelt hvert akvakulturbrug

e) de geografiske koordinater for de områder, der er godkendt til opdræt, og

f) akvakulturbrugets status (aktiv eller inaktiv).

Kommissionen sender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat, således at de pågældende akvakulturbrug kan opføres i ICCAT's register over opdrætsfaciliteter for almindelig tun.

2. Akvakulturbrug, der ikke er opført i ICCAT's register over opdrætsfaciliteter for almindelig tun, har ikke tilladelse til at fiske efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

3. Opdræt er ikke tilladt, herunder fodring til opfedningsformål eller høst, uden for de geografiske koordinater, der er godkendt til akvakulturbrugvirksomhed.

4. Medlemsstaterne underretter omgående Kommissionen om enhver tilføjelse til, enhver fjernelse fra og enhver ændring af deres lister over akvakulturbrug. Kommissionen sender straks sådanne ændringer til ICCAT's sekretariat.

5. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at ingen almindelig tun anbringes på et akvakulturbrug, der ikke er registreret i ICCAT's register over opdrætsfaciliteter for almindelig tun, og at de pågældende brug ikke modtager almindelig tun fra fartøjer, der ikke er opført på ICCAT's register over fartøjer. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at forbyde al drift på akvakulturbrug, der ikke er registreret i ICCAT's register over opdrætsfaciliteter for almindelig tun.«

15) I artikel 33 tilføjes følgende stykke:

»4. Denne artikel berører ikke retten til adgang til havn i henhold til folkeretten for fiskerfartøjer i nød eller i tilfælde af force majeure.«

16) Artikel 34 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Før ankomst i havn skal førere (eller deres repræsentanter) af EU-fiskerfartøjer, herunder fabriksskibe og hjælpefartøjer, som er opført på listen over fartøjer i artikel 26, mindst fire timer før anslået ankomst i havnen meddele den kompetente myndighed i deres flagmedlemsstat eller CPC, hvis havne eller landingsfaciliteter de ønsker at benytte, mindst følgende oplysninger:

a) anslået ankomstdato og -tidspunkt

b) anslået mængde almindelig tun, der beholdes om bord

c) oplysninger om det geografiske område, hvor fangsterne er taget.«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Alle landinger i Unionen kontrolleres af havnemedlemsstatens relevante kontrolmyndigheder, og en procentdel inspiceres på grundlag af et risikovurderingssystem, der inddrager kvoter, flådestørrelse og fiskeriindsats. Der redegøres for alle de nærmere detaljer i en sådan kontrolordning, som vedtages af hver enkelt medlemsstat, i den i artikel 14 omhandlede årlige overvågnings-, kontrol- og inspektionsplan.«

17) Artikel 35, stk. 5, affattes således:

»5. Førerne (eller deres repræsentanter) af EU-fiskerfartøjer, der deltager i omladning, udfylder ICCAT-omladnings-opgørelsen og sender den til deres flagmedlemsstaters kompetente myndigheder senest fem arbejdsdage efter datoen for omladning i havn. Førerne af de omladende fiskerfartøjer eller deres repræsentanter udfylder ICCAT-omladnings-opgørelsen i overensstemmelse med det format, der er fastsat i bilag V. ICCAT-omladningsopgørelsen kædes sammen med eBCD'et for at lette krydskontrollen af de deri indeholdte data.«

18) Artikel 36 affattes således:

»*Artikel 36*

Fangstopgørelser indgivet af medlemsstaterne

Hver medlemsstat indgiver fangstopgørelser til Kommissionen hver anden uge. Disse opgørelser skal indeholde de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 32 angående tunfiskenet og fangstfartøjer. Oplysningerne struktureres efter redskabstype. Kommissionen sender straks disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.«

19) Artikel 38 ændres således:

a) Stk. 2 og 3 affattes således:

»2. Uanset stk. 1 må der i forbindelse med genudsætning af tun fra akvakulturbrug kun være regionale ICCAT-observatører som omhandlet i artikel 39 til stede på bugserfartøjer.

3. De nationale observatørers forpligtelser, ansvarsområder og opgaver er fastsat i bilag VIII.«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Med henblik på denne artikel sikrer medlemsstaterne:

a) repræsentativ tids- og områdemæssig dækning, så det sikres, at Kommissionen modtager fyldestgørende og relevante data og oplysninger om fangst, fiskeriindsats og andre videnskabelige og forvaltningsmæssige aspekter under hensyntagen til flådernes og fiskeriernes karakteristika

b) robuste dataindsamlingsprotokoller

c) at observatører er ordentligt uddannet og godkendt, inden de udsendes

d) at observatørerne, inden de udsendes, får en liste over de kontakter i medlemsstatens kompetente myndighed, hvortil de kan indberette observationer

e) i det omfang det er praktisk muligt, mindst mulig driftsforstyrrelse for de fartøjer og tunfiskenet, der fisker i konventionsområdet

f) at førerne af fiskerfartøjer og tunfiskenetoperatørerne giver observatørerne adgang til de elektroniske kommunikationsmidler om bord på fiskerfartøjerne eller på tunfiskenettene.«

20) Artikel 39 ændres således:

a) Stk. 2, litra d), affattes således:

»d) under alle overførsler fra et bur i et akvakulturbrug til transportbure, som derefter trækkes til et andet akvakulturbrug«.

b) Følgende stykke indsættes:

»2a) Uanset stk. 1 kan den relevante medlemsstat tillade høst fra akvakulturbrug på op til 1 000 kg pr. dag og op til højst 50 ton pr. akvakulturbrug pr. år for at forsyne markedet for frisk almindelig tun, forudsat at en autoriseret national kontrollør fra akvakulturbrugets medlemsstat er på stedet for 100 % af sådanne høster og kontrollerer hele operationen. Den pågældende autoriserede nationale kontrollør attesterer også de høstede mængder i eBCD-systemet. I sådanne tilfælde kræves den regionale ICCAT-observatørs underskrift ikke i høstoplysningsafsnittet i eBCD'et.«

c) Stk. 4 erstattes af følgende:

»4. Medlemsstaterne sikrer, at en regional ICCAT-observatør er tildelt hvert akvakulturbrug i hele perioden for anbringelsen i bur og høstaktiviteterne. I tilfælde af force majeure, og efter at opdrætsmedlemsstaten har bekræftet de omstændigheder, der udgør force majeure, eller hvis naboakvakulturbrug, som er godkendt og kontrolleret af samme akvakulturbrugmedlemsstat, fisker sammen som en enhed, kan en regional ICCAT-observatør deles af mere end et akvakulturbrug af hensyn til kontinuiteten i opdrætsaktiviteterne, hvis det sikres, at den regionale ICCAT-observatørs opgaver udføres på behørig vis, og efter bekræftelse fra akvakulturbrugmedlemsstaten.

4a. Uanset stk. 4 kan der i tilfælde af en overførsel mellem to forskellige akvakulturbrug, der henhører under samme medlemsstats jurisdiktion, tildeles en regional ICCAT-observatør til at dække hele processen, herunder overførsel af fisk til et bugseringstransportbur, bugsering af fisken fra donorakvakulturbruget til bestemmelsesakvakulturbruget og anbringelse i bur af fisk i bestemmelsesakvakulturbruget. I så fald indsætter donorakvakulturbruget en regional ICCAT-observatør, og omkostningerne deles af donorakvakulturbruget og bestemmelsesakvakulturbruget, medmindre andet er bestemt af operatørerne af disse brug.«

d) Stk. 6 affattes således:

»6. Fartøjsførere, besætningsmedlemmer samt akvakulturbrug-, tunfiskenet- og fartøjsoperatører må ikke på nogen måde hindre, intimidere, forstyrre eller uretmæssigt påvirke regionale ICCAT-observatører under deres arbejde.

7. De regionale ICCAT-observatørers forpligtelser, ansvarsområder og opgaver er fastsat i bilag VIII.«

21) Artikel 40 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Inden en overførsel, herunder en frivillig overførsel, påbegyndes, sender donoroperatøren flagmedlemsstaten, akvakulturbrugmedlemsstaten eller tunfiskenetmedlemsstaten en forhåndsmeddelelse om overførsel med angivelse af:

a) antallet og den anslåede vægt af individer af almindelig tun, der skal overføres

b) fangstfartøjets, bugserfartøjets, akvakulturbrugets eller tunfiskenettets navn og ICCAT-nummer

c) fangstdato og -sted

d) dato og anslået tidspunkt for overførslen

e) den anslåede position (længdegrad og breddegrad), hvor overførslen skal finde sted, og numrene på donor- og modtagerbur

f) bestemmelsesakvakulturbrugets navn og ICCAT-nummer

g) donorakvakulturbrugets navn og ICCAT-nummer, hvis der er tale om overførsel fra buret på akvakulturbruget til et transportbur

h) burnumrene på de to bure på akvakulturbruget og eventuelle hermed forbundne transportbure i tilfælde af interne overførsler på akvakulturbrug.«

b) Stk. 2 udgår.

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Alle bure, der anvendes til overførsel og dertil knyttet transport af levende almindelig tun, tildeles et unikt identifikationsnummer som omhandlet i artikel 45c.«

d) Stk. 5 affattes således:

»5. Den i stk. 1 omhandlede medlemsstat skal inden for 48 timer efter indgivelsen af forhåndsmeddelelsen om overførsel give tilladelse til eller nægte tilladelse til overførslen. Overførslen påbegyndes ikke uden nummeret på forhåndstilladelsen med angivelse af, at der er givet tilladelse (AUT).«

e) Følgende stykke tilføjes:

»7. Frivillige overførsler og kontroloverførsler er ikke omfattet af en ny overførselstilladelse.«

22) Artikel 41 ændres således:

a) Overskriften affattes således:

»*Nægtet overførselstilladelse og deraf følgende genudsætning af almindelig tun*«.

b) Stk. 1, litra b)-e), affattes således:

»b) at antallet og vægten af individer af almindelig tun ikke er blevet behørigt rapporteret af fangstfartøjet eller tunfiskenettet, eller at der ikke er givet tilladelse til anbringelse af almindelig tun i bur

c) at det fangstfartøj eller det tunfiskenet, der rapporteres at have fanget fiskene, ikke har haft en gyldig fiskeritilladelse for almindelig tun i overensstemmelse med artikel 27 eller 28

d) at det bugserfartøj, der angives at have modtaget overførslen af fisk, ikke er registreret i ICCAT's register over andre fiskerfartøjer omhandlet i artikel 26 eller ikke er udstyret med et fuldt funktionsdygtigt FOS eller en tilsvarende sporingsanordning, eller

e) at bestemmelsesakvakulturbruget ikke er rapporteret som aktivt i ICCAT's register over opdrætsfaciliteter for almindelig tun.«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. I tilfælde af en teknisk fejl i bugserfartøjets FOS under transporten til akvakulturbruget erstattes bugserfartøjet af et andet bugserfartøj med et fuldt funktionsdygtigt FOS, eller der installeres eller anvendes et nyt funktionsdygtigt FOS hurtigst muligt og inden for 72 timer efter denne tekniske fejl. Denne frist på 72 timer kan undtagelsesvis forlænges i tilfælde af force majeure eller legitime driftsmæssige årsager. Den tekniske fejl meddeles straks Kommissionen, som underretter ICCAT's sekretariat. Fra tidspunktet for konstateringen af den tekniske fejl og indtil dens afhjælpning sender føreren eller førerens repræsentant hver time flagmedlemsstatens kontrolmyndigheder fiskerfartøjets ajourførte geografiske koordinater via et passende telekommunikationsmiddel.«

23) Artikel 42 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Ved afsluttet overførsel udfylder og sender donoroperatøren ICCAT-overførselsopgørelsen (»ITD'en«) i overensstemmelse med det format, der er fastsat i bilag VI, til:

a) flagmedlemsstatens eller netmedlemsstatens kompetente myndigheder

b) den regionale ICCAT-observatør, hvis denne observatørs tilstedeværelse er obligatorisk, og

c) hvis det er relevant, bugserfartøjets fører eller operatøren af bestemmelsesakvakulturbruget.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Den originale ITD skal ledsage overførslen til det bestemmelsesakvakulturbrug, hvor individer af almindelig tun skal anbringes i bur.

Ved første overførsel duplikeres den originale ITD af donoroperatøren, når en enkelt fangst overføres fra noten eller tunfiskenettet til mere end ét transportbur.

I tilfælde af en yderligere overførsel skal føreren af donorbugserfartøjet ajourføre ITD'en ved at udfylde afdeling 3 (Yderligere overførsler) og levere den ajourførte ITD til det modtagende bugserfartøj.

En kopi af ITD'en skal opbevares om bord på donorfangst- eller donorbugserfartøjerne eller af donortunfiskenet- eller donorakvakulturbrugsoperatøren og være tilgængelig til enhver tid med henblik på kontrol under hele fangstperioden.«

c) Stk. 5 affattes således:

»5. Oplysninger om fisk, der observeres som døde under en overførsel eller under transporten af fisk til bestemmelsesakvakulturbruget, registreres i overensstemmelse med bilag XIII.«

24) Artikel 43 ændres således:

a) Stk. 1 erstattes af følgende:

»1. Donoroperatøren sørger for, at overførslen overvåges med videokamera i vandet for at bestemme antallet af individer af almindelig tun, der overføres, bortset fra overførsel af bure mellem to bugserfartøjer, som ikke indebærer flytning af levende almindelig tun mellem disse bure. Videooptagelsen udføres i overensstemmelse med minimumsstandarderne for videooptagelsesprocedurer fastsat i bilag X.

Hver kompetent myndighed i donoroperatørens medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at donoroperatøren straks udleverer kopier af de relevante videooptagelser:

a) i forbindelse med første overførsel og eventuel frivillig overførsel til den regionale ICCAT-observatør, til det modtagende bugserfartøjs fører og ved fangstrejsens afslutning til den kompetente myndighed i donoroperatørens flagmedlemsstat eller tunfiskenetmedlemsstat

b) i forbindelse med yderligere overførsler, til den nationale observatør om bord på donorbugserfartøjet, til føreren af det modtagende bugserfartøj og ved afsluttet bugsering til donorbugserfartøjets flagmedlemsstats kompetente myndighed

c) for overførsler mellem to forskellige akvakulturbrug til den regionale ICCAT-observatør, til føreren af det modtagende bugserfartøj og til den kompetente myndighed i donoroperatørens akvakulturbrugmedlemsstat, og

d) hvis en national kontrollør eller ICCAT-kontrollør er til stede under overførslen, til den pågældende kontrollør.

1a. Den pågældende videooptagelse skal ledsage fiskene op til bestemmelsesakvakulturbruget. En kopi skal opbevares ved tunfiskenettene, på akvakulturbrugene og om bord på donorfartøjerne og forblive tilgængelig til kontrolformål til enhver tid under fangstperioden.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»3. Donoroperatøren og de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder gemmer videooptagelserne vedrørende overførsler i mindst tre år og opbevarer dem, så længe det er nødvendigt til kontrol- og håndhævelsesformål.«

25) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 43a*

Frivillige overførsler og kontroloverførsler

1. Hvis den videooptagelse, der er omhandlet i artikel 43, ikke opfylder minimumsstandarderne for videooptagelsesprocedurer fastsat i bilag X, og navnlig hvis dens kvalitet og klarhed ikke er tilstrækkelig til at bestemme antallet af individer af almindelig tun, der overføres, kan donoroperatøren foretage frivillige overførsler.

2. Hvis der ikke er foretaget nogen frivillig overførsel, eller hvis det på trods af den frivillige overførsel stadig ikke er muligt at bestemme antallet af individer af almindelig tun, der overføres, udsteder den kompetente myndighed i donoroperatørens flag-, tunfiskenet- eller akvakulturbrugmedlemsstat en ordre om en kontroloverførsel, der gentages, indtil videooptagelsens kvalitet gør det muligt at fastslå, hvor mange individer af almindelig tun der overføres.

3. De frivillige overførsler og kontroloverførsler skal foretages i et tomt bur. Antallet af individer af almindelig tun, der overføres som fastslået ved den gyldige frivillige overførsel eller kontroloverførslen, skal anvendes til at udfylde logbogen, ITD'en og de relevante afsnit i eBCD'et.

4. Adskillelsen af transportburet fra notfartøjet, tunfiskenettet eller akvakulturbrugburet må ikke ske, før den regionale ICCAT-observatør om bord på notfartøjet eller til stede på akvakulturbruget eller ved tunfiskenettet har udført de relevante opgaver.

5. Hvis kvaliteten af videooptagelsen af frivillige overførsler stadig ikke gør det muligt at fastslå antallet af individer, der overføres, kan den kompetente myndighed i donoroperatørens medlemsstat tillade, at transportburene adskilles fra notfartøjet, tunfiskenettet eller akvakulturbruget. I så fald udsteder den kompetente myndighed i donoroperatørens medlemsstat en ordre om, at lågerne i de pågældende transportbure forsegles i overensstemmelse med proceduren i bilag XVa, og kræver, at der foretages kontroloverførsler på et bestemt tidspunkt og sted i nærværelse af den berørte flag-, tunfiskenet- eller akvakulturbrugmedlemsstats kompetente myndighed.

6. Hvis de kompetente myndigheder i flag-, tunfiskenet- eller akvakulturbrugmedlemsstaten ikke kan være til stede ved kontroloverførslen, skal kontroloverførslen finde sted under tilstedeværelse af en regional ICCAT-observatør. I så fald er akvakulturbrugsoperatøren, der ejer de individer af almindelig tun, der overføres, ansvarlig for udsendelsen af den regionale ICCAT-observatør med henblik på verifikation af kontroloverførslen.«

26) Artikel 44 affattes således:

»*Artikel 44*

Undersøgelse foretaget af den kompetente myndighed i donoroperatørens medlemsstat

1. De kompetente myndigheder i donoroperatørens medlemsstat undersøger alle tilfælde, hvor:

a) der er en forskel på mere end 10 % mellem det antal individer af almindelig tun, der er registreret i ITD'en af donoroperatøren, og antallet af individer af almindelig tun, som ICCAT's regionale observatør eller den nationale observatør, alt efter hvad der er relevant, har fastslået

b) den regionale ICCAT-observatør har ikke underskrevet ITD'en.

Fejlmargenen på 10 %, jf. første afsnit, litra a), udtrykkes som en procentdel af donoroperatørens tal.

Ved indledningen af en undersøgelse underretter den kompetente myndighed i donoroperatørens medlemsstat den kompetente myndighed i flagmedlemsstaten/-CPC'en for de berørte bugserfartøjer om undersøgelsen og sikrer, at der ikke tillades overførsel fra eller til det pågældende transportbur, før undersøgelsen er afsluttet.

Undersøgelsen skal, hvis det er relevant, omfatte en analyse af alle de relevante videooptagelser. Undtagen i tilfælde af force majeure skal en sådan undersøgelse afsluttes inden anbringelsen i bur på akvakulturbruget og under alle omstændigheder senest 96 timer efter indledningen af undersøgelsen. Så længe resultatet af en sådan undersøgelse ikke foreligger, gives der ikke tilladelse til anbringelse i bur, og det relevante afsnit i eBCD'et attesteres ikke.

2. For alle overførsler, hvor der kræves videooptagelse, udgør en afvigelse på over 10 % mellem antallet af individer af almindelig tun, der overføres, som registreret i ITD'en af donoroperatøren, og det antal, som donoroperatørmedlemsstatens/-CPC'ens kompetente myndighed har vurderet, en potentiel manglende overholdelse fra det pågældende fiskerfartøjs, tunfiskenets eller akvakulturbrugs side.«

27) I kapitel V, afdeling 6, indsættes følgende artikel:

»*Artikel 45a*

Ændringer af ITD'er og eBCD'er efter inspektioner på havet eller undersøgelser

Hvis antallet af individer af almindelig tun, der overføres, efter en inspektion på havet eller en undersøgelse viser sig at være over 10 % større end det, der er rapporteret i ITD'en og eBCD'et, ændres eBCD'et af den kompetente myndighed i donoroperatørens medlemsstat for at afspejle resultatet af undersøgelsen.«

28) I kapitel V, afdeling 7, indsættes følgende artikler:

»*Artikel 45b*

Almindelige bestemmelser

1. Hver akvakulturbrugmedlemsstat udpeger en enkelt kompetent myndighed som ansvarlig for at koordinere indsamling og verifikation af oplysninger om anbringelser i bur under dens jurisdiktion, for kontrol af aktiviteter på akvakulturbrug under dens jurisdiktion og for at rapportere til og samarbejde med de kompetente myndigheder i flag- og tunfiskenetmedlemsstaterne/CPC'erne, hvis fartøjer eller tunfiskenet har fanget den tun, der er anbragt i bur.

2. Alt fiskeri efter almindelig tun og al akvakulturbrugvirksomhed er underlagt den kontrol, der er fastsat i den årlige overvågnings-, kontrol- og inspektionsplan, som er forelagt i henhold til artikel 14.

3. Medlemsstater, der er involveret i anbringelsen i bur, udveksler oplysninger og samarbejder for at sikre, at antallet og vægten af individer af almindelig tun, der er bestemt til anbringelse i bur, er nøjagtige og i overensstemmelse med de fangstmængder, som føreren af notfartøjet eller tunfiskenetoperatøren har indberettet, og som er angivet i de relevante afsnit i eBCD'et.

4. Akvakulturbrugmedlemsstaterne sørger for, at akvakulturbrugsoperatørerne til enhver tid fører en nøjagtig skematisk plan over deres akvakulturbrug med angivelse af de unikke identifikationsnumre, jf. artikel 45c, for alle bure og deres individuelle position på akvakulturbruget. Denne plan stilles til enhver tid til rådighed for akvakulturbrugmedlemsstatens kompetente myndighed for kontrol og for den regionale ICCAT-observatør, der er udsendt til akvakulturbruget. Enhver ajourføring af den skematiske plan er underlagt forudgående anmeldelse til den kompetente myndighed i akvakulturbrugmedlemsstaten. Den skematiske plan tilpasses ajourføres, hver gang antallet eller fordelingen af akvakulturbrugbure ændres.

5. Den kompetente myndighed i akvakulturbrugmedlemsstaten gemmer alle oplysninger, al dokumentation og alt materiale i forbindelse med anbringelse i bur i akvakulturbrug under deres jurisdiktion i mindst tre år og opbevarer oplysningerne, så længe det er nødvendigt til håndhævelsesformål. Denne forpligtelse finder tilsvarende anvendelse på akvakulturbrugsoperatører for så vidt angår anbringelse i bur på deres akvakulturbrug.

Artikel 45c

Unikt identifikationsnummer

1. Inden kampagnen om fiskeri efter almindelig tun påbegyndes, tildeler den kompetente myndighed i akvakulturbrugmedlemsstaten et unikt identifikationsnummer (»burnummer«) til hvert bur, der er knyttet til akvakulturbrug under deres jurisdiktion, herunder de bure, der anvendes til at transportere fiskene til akvakulturbruget.

2. Burnumre udstedes i henhold til et unikt nummersystem, der som minimum består af alfa-3-koden for akvakulturbrugmedlemsstaten efterfulgt af tre numre. Burnumre skal være permanente og må ikke kunne overføres fra ét bur til et andet.

3. Burnumrene skal være stemplet eller malet på to modsatte sider af burets ring og over vandlinjen i en farve, der står i kontrast til den baggrund, hvorpå de er malet eller stemplet, og skal til enhver tid være synlige og letlæselige med henblik på kontrol. Bogstavernes og tallenes højde skal være mindst 20 cm med en stregtykkelse på mindst 4 cm.

4. Uanset stk. 3 er alternative metoder til at markere burnummeret tilladt, forudsat at de giver samme garanti for synlighed, læsbarhed og ukrænkelighed.

Artikel 45d

Tilladelse til anbringelse i bur

1. Hver anbringelse i bur skal være underlagt proceduren i stk. 2-4.

2. Akvakulturbrugsoperatøren skal anmode om en tilladelse til anbringelse i bur, som skal udstedes af akvakulturbrugmedlemsstatens kompetente myndighed. Tilladelsen til anbringelse i bur skal indeholde følgende oplysninger:

a) antallet og vægten af individerne af almindelig tun, der skal anbringes i bur, som omhandlet i ITD'en

b) den relevante ITD

c) nummeret på de pågældende eBCD'er som bekræftet og attesteret af fangstflagmedlemsstatens/-CPC'ens eller fangsttunfiskenetmedlemsstatens/-CPC'ens kompetente myndighed

d) alle rapporter om fisk, der dør under transport, behørigt registreret i overensstemmelse med bilag XIII.

3. Akvakulturbrugmedlemsstatens kompetente myndighed meddeler de i stk. 2 omhandlede oplysninger til fangstflagmedlemsstaternes/-CPC'ernes eller fangsttunfiskenetmedlemsstaternes/-CPC'ernes relevante kompetente myndigheder og anmoder om bekræftelse af, at anbringelse i bur kan tillades.

4. Inden for tre arbejdsdage underretter fangstflagmedlemsstaternes/-CPC'ernes eller fangsttunfiskenetmedlemsstaternes/-CPC'ernes kompetente myndigheder akvakulturbrugmedlemsstatens/-CPC'ens kompetente myndighed om, at den pågældende anbringelse i bur kan tillades eller skal afslås. I tilfælde af afslag skal fangstflagmedlemsstatens eller fangsttunfiskenetmedlemsstatens kompetente myndighed angive årsagerne til dette afslag. Afslaget skal omfatte den deraf følgende ordre om genudsætning.

5. Akvakulturbrugmedlemsstaten udsteder tilladelsen til anbringelse i bur, umiddelbart efter at fangstflagmedlemsstatens/-CPC'ens eller fangsttunfiskenetmedlemsstatens/-CPC'ens kompetente myndighed har modtaget bekræftelsen. Hvis denne bekræftelse ikke foreligger, giver akvakulturbrugets kompetente myndighed ikke tilladelse til anbringelse i bur.

6. Der gives ikke tilladelse til anbringelse i bur, hvis det samlede sæt oplysninger, der kræves i medfør af stk. 2, ikke ledsager de fisk, der er omfattet af tilladelsen til anbringelse i bur.

7. Så længe resultaterne af den i artikel 44 omhandlede undersøgelse, der gennemføres af fangstflagmedlemsstatens/-CPC'ens eller fangsttunfiskenetmedlemsstatens/-CPC'ens kompetente myndighed, ikke foreligger, gives der ikke tilladelse til anbringelse i bur, og de relevante afsnit i eBCD'et om fangst- og handelsoplysninger vedrørende handel med levende fisk attesteres ikke.

8. Hvis akvakulturbrugmedlemsstatens/-CPC'ens kompetente myndighed ikke har udstedt tilladelsen til anbringelse i bur inden for en måned efter akvakulturbrugsoperatørens anmodning om tilladelse til anbringelse i bur, beordrer og gennemfører akvakulturbrugmedlemsstatens kompetente myndighed genudsætning af alle fisk i det pågældende transportbur i overensstemmelse med bilag XII. Akvakulturbrugmedlemsstatens kompetente myndigheder underretter straks den berørte fangstflagmedlemsstats/-CPC's eller fangsttunfiskenetmedlemsstats/-CPC's kompetente myndighed og ICCAT's sekretariat om genudsætningen.«

29) Artikel 46 erstattes af følgende:

»*Artikel 46*

Afslag på tilladelse til anbringelse i bur

1. Den kompetente myndighed i den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller tunfiskenettet, nægter at godkende anbringelsen i bur, hvis den vurderer:

a) at det fangstfartøj eller tunfiskenet, der har fanget fiskene, ikke har rådet over en tilstrækkelig kvote til den almindelige tun, der skal anbringes i bur

b) at mængden af fisk, der skal anbringes i bur, ikke er blevet behørigt indberettet af fangstfartøjet eller tunfiskenettet, eller

c) at det fangstfartøj eller tunfiskenet, der rapporteres at have fanget fiskene, ikke har en gyldig fiskeritilladelse for almindelig tun udstedt i overensstemmelse med artikel 27 eller 28.

2. Hvis den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller tunfiskenettet, nægter at give tilladelse til anbringelse i bur, skal den:

a) underrette akvakulturbrugmedlemsstatens/-CPC'ens kompetente myndighed, og

b) anmode akvakulturbrugmedlemsstatens/-CPC'ens kompetente myndighed om at beslaglægge fangsterne og genudsætte fiskene i havet.

Artikel 46a

Anbringelse i bur

1. Ved bugserfartøjets ankomst i nærheden af akvakulturbruget, sikrer den kompetente myndighed i akvakulturbrugmedlemsstaten for, at bugserfartøjet holdes i en afstand af mindst en sømil fra enhver facilitet på akvakulturbruget, indtil akvakulturbrugmedlemsstatens kompetente myndighed er fysisk til stede. Bugserfartøjets position og aktivitet skal til enhver tid overvåges.

2. Akvakulturbrugmedlemsstatens kompetente myndighed giver ikke tilladelse til, at anbringelsen i bur påbegyndes, uden at nævnte myndighed og den regionale ICCAT-observatør er til stede, eller inden de relevante afsnit i eBCD'et om fangst- og handelsoplysninger vedrørende handel med levende fisk er afsluttet og attesteret af fangstflagmedlemsstaternes/-CPC'ernes eller fangsttunfiskenetmedlemsstaternes/-CPC'ernes kompetente myndigheder.

3. Det er forbudt at forankre transportbure i akvakulturbrugbure uden flytning af fiskene for at muliggøre optagelse med stereokamera.

4. Efter overførsel af individer af almindelig tun fra bugserburet til akvakulturbrugburet sørger akvakulturbrugmedlemsstatens kontrolmyndighed for, at akvakulturbrugbure, der indeholder individer af almindelig tun, til enhver tid er forseglet. Det vil kun være muligt at bryde forseglingen, hvis den kompetente myndighed i akvakulturbrugmedlemsstaten er til stede, og efter at myndigheden har givet tilladelse. Akvakulturbrugmedlemsstatens kontrolmyndighed iværksætter protokoller for forseglingen af akvakulturbrugbure, der skal sikre brugen af officielle segl, og at de pågældende segl placeres på en sådan måde, at de forhindrer åbning af døre, uden at seglet brydes.

5. Akvakulturbrugmedlemsstaterne sikrer, at fangster af almindelig tun anbringes i separate bure eller rækker af bure og opdeles efter oprindelsesflagmedlemsstat/-CPC og fangstår. Hvis den almindelige tun fanges i fælles fiskeri, anbringes de pågældende fangster dog i separate bure eller rækker af bure og opdeles efter det fælles fiskeri og fangstår.

6. Fisk skal anbringes i bur inden den 22. august hvert år, medmindre de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, fremfører gyldige grunde, herunder force majeure, som vedlægges rapporten om anbringelse i bur, når den indgives. Fisk må under ingen omstændigheder anbringes i bur efter den 7. september hvert år. Ovennævnte frister gælder ikke i tilfælde af overførsler mellem akvakulturbrug.«

30) Artikel 47 affattes således:

»*Artikel 47*

Fangstdokumentation for almindelig tun

Akvakulturbrugmedlemsstaten må ikke give tilladelse til at anbringe almindelig tun i bur, som ikke er ledsaget af de dokumenter, der kræves af ICCAT inden for rammerne af dokumentationsprogrammet for fangst i forordning (EU) 2023/2833 (*). Dokumentationen skal være nøjagtig og fuldstændig og skal attesteres af fangstfartøjernes flagmedlemsstat/-CPC eller fangsttunfiskenetmedlemsstaten/-CPC'en.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2833 af 13. december 2023 om indførelse af et dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun (*Thunnus thynnus*) og om ophævelse af Rådets forordning (EU) nr. 640/2010 (EUT L, 2023/2833, 20.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2833/oj).«

31) Artikel 48 udgår.

32) Artikel 49-52 affattes således:

»*Artikel 49*

Kontrolkameraers optagelse af anbringelse i bur og meddelelse om anbringelse

1. Akvakulturbrugmedlemsstaterne, sikrer, at anbringelse i bur overvåges af deres kontrolmyndigheder ved hjælp af både konventionelle kameraer og stereokameraer. Der foretages videooptagelser af hver enkelt anbringelse i bur i overensstemmelse med minimumsstandarderne for videooptagelsesprocedurer fastsat i bilag X.

2. Hvis kvaliteten af kontrolkameraets videooptagelse, der anvendes til at bestemme antallet og/eller vægten af individer af almindelig tun i bur, ikke overholder minimumsstandarderne for videooptagelsesprocedurer fastsat i bilag X, giver akvakulturbrugmedlemsstatens kompetente myndighed ordre om kontrol af anbringelse i bur, indtil det er muligt at bestemme antallet og vægten af individer af almindelig tun. Gentagelse af anbringelse i bur er ikke omfattet af en ny tilladelse til anbringelse i bur.

3. I tilfælde af kontrol af anbringelse i bur skal den kompetente myndighed i akvakulturbrugmedlemsstaten sikre, at donorakvakulturbrugburet er forseglet, og at buret ikke kan manipuleres forud for den nye anbringelse i bur. De modtagende akvakulturbrugbure, der anvendes ved kontrollen af anbringelse i bur, skal være tomme.

4. Ved afslutningen af anbringelsen i bur sikrer akvakulturbrugmedlemsstatens kompetente myndighed, at den regionale ICCAT-observatør har øjeblikkelig adgang til alle kontrolkameravideooptagelser og konventionelle kameravideooptagelser og har tilladelse til at tage en kopi, hvis der er brug for det for at fuldføre opgaven med at analysere de pågældende videooptagelser på et andet tidspunkt eller sted.

5. Akvakulturbrugmedlemsstaterne sikrer, at akvakulturbrugsoperatøren for hver anbringelse i bur indgiver en ICCAT-meddelelse om anbringelse i bur senest en uge efter den faktiske anbringelse i bur ved hjælp af modellen i bilag XIV.

Artikel 50

Iværksættelse og gennemførelse af undersøgelser

1. Hvis der i forbindelse med en enkelt fangst er en afvigelse på over 10 % mellem antallet af individer af almindelig tun, der anbringes i bur som meddelt af akvakulturbrugmedlemsstatens kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 51, stk. 3, og det antal, der er indberettet i eBCD'et eller ITD'en som fanget og/eller overført, iværksætter fangstflagmedlemsstaten eller fangsttunfiskenetmedlemsstaten en undersøgelse for at bestemme den nøjagtige fangstvægt, der skal fratrækkes den nationale kvote for almindelig tun.

2. Til støtte for undersøgelsen omhandlet i stk. 1 anmoder fangstflagmedlemsstatens eller fangsttunfiskenetmedlemsstatens kompetente myndighed om alle supplerende oplysninger og resultaterne af den relevante videooptagelsesanalyse, der er foretaget af flag- og akvakulturbrugmedlemsstatens kompetente myndigheder, som har været involveret i den pågældende transport og anbringelse i bur.

3. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne, herunder flagmedlemsstaterne for de fartøjer, der har deltaget i transporten af fiskene, samarbejder aktivt, herunder gennem udveksling af alle oplysninger og al dokumentation, som de har til rådighed.

4. Fangstflag- eller fangsttunfiskenetmedlemsstatens kompetente myndighed afslutter undersøgelsen senest én måned efter, at akvakulturbrugmedlemsstatens kompetente myndighed har meddelt resultaterne af anbringelsen i bur.

5. Ved en afvigelse på over 10 % mellem det antal individer af almindelig tun, der er rapporteret fanget af det berørte fartøj eller tunfiskenet, og det antal, som fangstflag- eller tunfiskenetmedlemsstatens kompetente myndighed har vurderet som følge af undersøgelsen, anses det berørte fartøj eller tunfiskenet for at kunne have overtrådt reglerne.

6. Den fejlmargen på 10 %, som er omhandlet i stk. 1 og 5, udtrykkes som en procentdel af de tal, der indberettes af fiskerfartøjets fører eller førerens repræsentant eller tunfiskenetoperatøren eller tunfiskenetoperatørens repræsentant, og gælder for de enkelte anbringelser i bur.

7. Fangstflag- eller fangsttunfiskenetmedlemsstaten bestemmer vægten af almindelig tun, der skal fratrækkes den nationale kvote for almindelig tun, under hensyntagen til de mængder, der er anbragt i bur, beregnet i overensstemmelse med bilag XI, hvilket sikrer, at vægten ved anbringelse i bur beregnes på grundlag af forholdet mellem længde og vægt for vildfisk og den rapporterede dødelighed, jf. bilag XIII.

8. Hvis det i denne artikels stk. 1 omhandlede undersøgelse konkluderes, at individer af almindelig tun er forsvundne fisk som defineret i bilag XIII, fratrækkes vægten af de forsvundne fisk dog fra medlemsstatens nationale kvote i overensstemmelse med bilag XIII ved at anvende den gennemsnitlige individuelle vægt ved anbringelse i bur, der er meddelt af den kompetente myndighed i akvakulturbrugmedlemsstaten, på antallet af individer af almindelig tun i fangsten som vurderet af flag- eller tunfiskenetmedlemsstatens kompetente myndighed på baggrund af resultatet af dens analyse af den første overførselsvideooptagelse i forbindelse med undersøgelsen.

9. Uanset stk. 8 kan flag- eller tunfiskenetmedlemsstatens kompetente myndighed efter høring af den kompetente myndighed i den flagmedlemsstat, der er involveret i transporten af fisk til bestemmelsesakvakulturbruget, beslutte ikke at fratrække de fisk, der ifølge undersøgelsen er forsvundne fisk, fra medlemsstatens kvote, hvis tabene er behørigt dokumenteret som force majeure af operatøren (dvs. billeder af det beskadigede bur, meteorologiske rapporter), de relevante oplysninger er blevet meddelt den kompetente myndighed i operatørens medlemsstat umiddelbart efter hændelsen, og tabene ikke har medført kendt dødelighed.

Artikel 51

Foranstaltninger og programmer med henblik på at vurdere antallet og vægten af individer af almindelig tun, som skal anbringes i bur

1. Akvakulturbrugmedlemsstatens kompetente myndighed vurderer antallet og vægten af individer af almindelig tun, der anbringes i bur, ved at analysere den videooptagelse af hver anbringelse i bur, der stilles til rådighed af akvakulturbrugsoperatøren. Til gennemførelse af denne analyse følger myndighederne i akvakulturbrugmedlemsstaten procedurerne fastsat i bilag XI.

2. Hvis der er en forskel på mere end 10 % mellem det antal eller den vægt, der er vurderet af akvakulturbrugmedlemsstatens kompetente myndighed, og de tilsvarende tal, der er indberettet i ICCAT-meddelelsen om anbringelse i bur, iværksætter akvakulturbrugmedlemsstatens kompetente myndighed en undersøgelse for at afdække årsagerne til uoverensstemmelsen og foretager eventuelt en justering af antallet og/eller vægten af individer af almindelig tun, der er blevet anbragt i bur. Denne fejlmargen på 10 % udtrykkes som en procentdel af de tal, som akvakulturbrugsoperatøren har fremlagt.

3. Efter afslutningen af en anbringelse i bur eller – i tilfælde af fælles fiskeri eller tunfiskenet fra samme EU-medlemsstat – af den sidste anbringelse i bur i forbindelse med dette fælles fiskeri eller disse tunfiskenet, meddeler akvakulturbrugmedlemsstaten resultaterne af stereokamerakontrollen, jf. bilag XI, til fangstflagmedlemsstaten/-CPC'en eller fangsttunfiskenetmedlemsstaten/-CPC'en i overensstemmelse med afsnit B, punkt 2, i bilag XI.

4. Akvakulturbrugmedlemsstaten sender også resultaterne af den i stk. 3 omhandlede stereokamerakontrol til den enhed, der gennemfører ICCAT's regionale observatørprogram på ICCAT's vegne.

5. Den i stk. 3 omhandlede stereokamerakontrol gennemføres efter procedurerne fastsat i bilag XI. Alternative metoder må kun anvendes, hvis de er godkendt af ICCAT på dets årlige møde.

6. Hver akvakulturbrugmedlemsstat indgiver procedurerne og resultaterne vedrørende stereokamerakontrollen eller de i stk. 5 omhandlede alternative metoder til Kommissionen senest den 30. september hvert år, for at de kan fremsendes til SCRS senest den 31. oktober hvert år.

7. Alle almindelige tun, der dør under en anbringelse i bur, indberettes af akvakulturbrugsoperatøren i overensstemmelse med bilag XIII.

8. Fangstflag- eller fangsttunfiskenetmedlemsstaten udsteder en ordre om, at de mængder, der er anbragt i bur, som overstiger de mængder, der er rapporteret fanget og overført, skal genudsættes efter procedurerne fastsat i bilag XII, hvis:

a) undersøgelsen omhandlet i artikel 50, stk. 1, ikke er afsluttet inden for en frist på ti arbejdsdage efter meddelelsen af resultaterne af stereokamerakontrollen for en enkelt anbringelse i bur eller for alle anbringelser i bur fra et fælles fiskeri, eller

b) resultatet af undersøgelsen omhandlet i artikel 50, stk. 1, viser, at antallet eller gennemsnitsvægten af almindelig tun er højere end de mængder, der er rapporteret fanget og overført.

Genudsætning af de overskydende mængder skal ske under kontrolmyndighedernes tilstedeværelse.

9. Resultaterne af stereokamerakontrollen anvendes til at afgøre, om genudsætning er påkrævet, og meddelelserne om anbringelse i bur og de relevante afsnit i BCD'et udfyldes i overensstemmelse hermed. Når der er udstedt en ordre om at genudsætte fisk, skal akvakulturbrugsoperatøren anmode om, at en national kontrolmyndighed og en regional ICCAT-observatør kommer til stede for at overvåge genudsætningen.

Artikel 52

Genudsætning i tilknytning til anbringelse i bur

1. Det skal i overensstemmelse med afsnit B, punkt 3, i bilag XI bestemmes, hvilke fisk der skal genudsættes.

2. Hvis vægten af almindelig tun, der anbringes i bur, overstiger den vægt, der er rapporteret fanget og/eller overført, udsteder fangstflag- eller fangsttunfiskenetmedlemsstatens kompetente myndighed en ordre om genudsætning og underretter straks den pågældende akvakulturbrugmedlemsstats kompetente myndighed herom. Ordren om genudsætning udstedes i overensstemmelse med afsnit B, punkt 3, i bilag XI, under hensyntagen til den mulige kompensation i forbindelse med det fælles fiskeri eller tunfiskenettet, i overensstemmelse med afsnit B, punkt 5, i bilag XI.

3. Genudsætningen gennemføres efter protokollen i bilag XII.«

33) Artikel 53-55 udgår.

34) Følgende afdeling tilføjes:

»Afdeling 7a

Høstaktiviteter

Artikel 56a

Høst

1. Fabriksskibe, der har til hensigt at operere på akvakulturbrug eller i tunfiskenet, skal sende en forhåndsmeddelelse til akvakulturbrug- eller tunfiskenetmedlemsstaten mindst 48 timer før fartøjets ankomst til akvakulturbruget eller tunfiskenetområdet. Forhåndsmeddelelsen skal som minimum indeholde dato og forventet ankomsttidspunkt og oplysninger om, hvorvidt fabriksskibet har almindelig tun om bord, og i bekræftende fald indeholde oplysninger om lasten, herunder mængder i forarbejdet vægt og levende vægt og oplysninger om den ombordværende almindelige tuns oprindelse (akvakulturbrug eller tunfiskenet og medlemsstat/-CPC).

2. Enhver høstaktivitet på akvakulturbrug eller i tunfiskenet skal godkendes af akvakulturbrugmedlemsstaten eller tunfiskenetmedlemsstaten. Med henblik herpå indgiver den akvakulturbrugsoperatør eller den tunfiskenetoperatør, der har til hensigt at høste almindelig tun, en anmodning om tilladelse til sin akvakulturbrug- eller tunfiskenetmedlemsstat, alt efter hvad der er relevant, som mindst skal omfatte følgende oplysninger:

— høstdato eller -periode

— anslåede mængder, der skal høstes i antal individer af almindelig tun og kg

— eBCD-nummer forbundet med de individer af almindelige tun, der skal høstes

— oplysninger om hjælpefartøjer, der er involveret i aktiviteterne, og

— bestemmelsessted for den høstede almindelige tun (fabriksskib, eksport, lokalt marked osv.).

3. Bortset fra individer af almindelig tun, der er tæt på at dø, må der ikke gives tilladelse til høstaktiviteter, før resultaterne af kvoteudnyttelsen i overensstemmelse med artikel 50, stk. 7-9, er blevet bestemt, og de dermed forbundne genudsætninger er blevet gennemført.

4. Høstaktiviteter må ikke finde sted uden tilstedeværelse af en national observatør i tilfælde af tunfiskenet eller en regional ICCAT-observatør i tilfælde af høst på akvakulturbrug. For så vidt angår fisk, der leveres til fabriksskibe, kan den nationale observatør eller den regionale ICCAT-observatør udføre deres relevante opgaver fra fabriksskibet.

5. Akvakulturbrug- eller tunfiskenetmedlemsstaternes kompetente myndigheder verificerer og foretager krydskontrol af resultaterne af alle høstaktiviteter, der finder sted på akvakulturbrug og i tunfiskenet under deres jurisdiktion, ved hjælp af alle de relevante oplysninger, de er i besiddelse af. Akvakulturbrug- eller tunfiskenetmedlemsstaternes kompetente kontrolmyndigheder inspicerer alle aktiviteter i forbindelse med høst af almindelig tun bestemt til fabriksskibe og en procentdel af resten af høstaktiviteterne baseret på risikoanalyse.

6. Når bestemmelsesstedet for almindelig tun er et fabriksskib, skal føreren af eller repræsentanten for fabriksskibet udfylde en forarbejdningsopgørelse. Når den høstede almindelige tun skal landes direkte i havn, skal akvakulturbrug- eller tunfiskenetoperatøren udfylde en høstopgørelse. Forarbejdnings- og høstopgørelserne attesteres af den nationale observatør eller den regionale ICCAT-observatør, der er til stede under høstaktiviteten.

7. Forarbejdnings- og høstopgørelserne overføres pr. e-mail til akvakulturbrugmedlemsstatens kompetente myndigheder senest 48 timer efter høstaktiviteten ved hjælp af modellen i bilag XVb.

Afsnit 7b

Kontrolaktiviteter på akvakulturbrug efter anbringelse i bur

Artikel 56b

Interne overførsler på akvakulturbrug

1. Interne overførsler på akvakulturbrug må ikke finde sted uden tilladelse og tilstedeværelsen af akvakulturbrugmedlemsstatens kompetente myndighed. Hver overførsel registreres af kontrolkameraer for at bekræfte antallet af overførte individer af almindelig tun. Videooptagelsen skal overholde minimumsstandarderne for videooptagelsesprocedurer fastsat i bilag X. Akvakulturbrugmedlemsstatens kompetente myndighed overvåger og kontrollerer disse overførsler og sikrer, at alle interne overførsler på akvakulturbrug registreres i eBCD-systemet.

2. Uanset definitionen af anbringelse i bur i artikel 5, nr. 30), betragtes flytning af individer af almindelig tun mellem to forskellige steder på samme akvakulturbrug (intern overførsel på akvakulturbrug) ved hjælp af et transportbur ikke som anbringelse i bur med henblik på afsnit 7.

3. Under interne overførsler i akvakulturbrug kan den kompetente myndighed i akvakulturbrugmedlemsstaten give tilladelse til at omgruppere fisk af samme flagoprindelse og fra samme fælles fiskeri, forudsat at sporbarheden og anvendelsen af SCRS' vækstrater opretholdes.

4. Akvakulturbrugmedlemsstatens kompetente myndighed og akvakulturbrugsoperatøren gemmer videooptagelserne fra interne overførsler på akvakulturbrug under dens jurisdiktion i mindst tre år og opbevarer oplysningerne, så længe det er nødvendigt til håndhævelsesformål.

Artikel 56c

Overførsel

1. Inden begyndelsen af den næste notfartøjs- og tunfiskenetfangstperiode vurderer akvakulturbrugmedlemsstatens kompetente myndighed grundigt den overførte levende almindelig tun på akvakulturbrugene under dens jurisdiktion. Med henblik herpå overføres den pågældende levende almindelige tun til tomme bure og overvåges ved hjælp af kontrolkameraer med henblik på at bestemme antallet og vægten af de overførte individer af almindelig tun.

2. Som en undtagelse fra stk. 1 kontrolleres overførslen af almindelig tun fra år og bure, hvor der ikke fandt nogen høst sted, årligt ved anvendelse af stikprøvekontrolproceduren i artikel 56e.

3. Den overførte levende almindelige tun anbringes i separate bure eller rækker af bure i akvakulturbruget og opdeles på grundlag af det fælles fiskeri eller samme oprindelsestunfiskenetmedlemsstat/-CPC og fangstår.

4. Den kompetente myndighed i akvakulturbrugmedlemsstaten sikrer, at kontrolkameraets videooptagelser fra overførslerne af overførselsvurderingerne overholder de relevante minimumsstandarder for videooptagelsesprocedurer fastsat i bilag X, og at vurderingen af antallet og vægten af overførte individer af almindelig tun er i overensstemmelse med afsnit A i bilag XI.

5. Indtil SCRS udvikler en algoritme til at omregne længde til vægt for opfedede eller opdrættede fisk eller begge dele, skal beregningen af vægten af de overførte individer af almindelig tun foretages ved hjælp af de mest opdaterede vækstratetabeller produceret af SCRS.

6. En forskel mellem antallet af individer af almindelig tun og det antal, der fremkommer ved vurderingen af overførslen, og det forventede antal efter høst skal behørigt undersøges af den kompetente myndighed i akvakulturbrugmedlemsstaten og registreres i eBCD-systemet. I tilfælde af et for stort tal giver akvakulturbrugmedlemsstatens kompetente myndighed ordre om genudsætning af det tilsvarende antal individer af almindelig tun. Genudsætningen gennemføres i overensstemmelse med bilag XII. Der ydes ikke kompensation for forskelle mellem forskellige bure på akvakulturbruget. Akvakulturbrugmedlemsstatens kompetente myndighed kan tillade en fejlmargen på op til 5 % mellem det antal individer af almindelig tun, der fremkommer ved vurderingen af overførslen, og det forventede antal tilstedeværende individer i buret.

7. Den kompetente myndighed i akvakulturbrugmedlemsstaten gemmer videooptagelserne og al relevant dokumentation fra overførselsvurderingerne på akvakulturbrug under dens jurisdiktion i mindst tre år og opbevarer de pågældende oplysninger, så længe det er nødvendigt til håndhævelsesformål.

Artikel 56d

Årlig overførselserklæring

1. De kompetente myndigheder i akvakulturbrugmedlemsstaterne udfylder og sender, vedlagt den reviderede forvaltningsplan for opdræt, en årlig overførselserklæring til Kommissionen senest ti dage efter afslutningen af overførselsvurderingen. Erklæringen skal mindst indeholde følgende oplysninger:

a) flagmedlemsstat

b) akvakulturbrugets navn og ICCAT-nummer

c) fangstår

d) henvisninger til det eBCD, som svarer til de fangster, der overføres

e) burnummer

f) mængde (i kg) og antal individer af almindelig tun, der er overført

g) gennemsnitsvægt

h) oplysninger om hver af overførselsvurderingsoperationerne: dato og burnumre, og

i) oplysninger om tidligere interne overførsler på akvakulturbruget, hvis det er relevant.

Kommissionen videresender den årlige overførselserklæring til ICCAT's sekretariat senest 15 dage efter afslutningen af overførselsvurderingsoperationerne.

2. Stereokamerakontrollen skal, hvis det er relevant, vedhæftes den årlige overførselserklæring.

Artikel 56e

Stikprøvekontroller

1. Den kompetente myndighed i akvakulturbrugmedlemsstaten foretager stikprøvekontroller på akvakulturbrug under dens jurisdiktion. Den stikprøvekontrol, der er omhandlet i stk. 2, finder som minimum sted på akvakulturbrug mellem det tidspunkt, hvor anbringelsen i bur afsluttes, og det følgende års første anbringelse i bur. Denne kontrol skal omfatte obligatorisk overførsel af alle individer af almindelig tun fra akvakulturbrugbure til andre akvakulturbrugbure, således at antallet af individer af almindelig tun kan tælles ved hjælp af kontrolvideooptagelser.

2. Hver akvakulturbrugmedlemsstat fastsætter et minimumsantal stikprøvekontroller, der skal foretages på hvert akvakulturbrug under dets jurisdiktion. Antallet af stikprøvekontroller skal dække mindst 10 % af antallet af bure på hvert akvakulturbrug efter afslutningen af anbringelsen i bur og skal omfatte mindst én kontrol pr. akvakulturbrug og rundes op om nødvendigt. Udvælgelsen af bure, der skal kontrolleres, baseres på en risikoanalyse. Planlægningen af stikprøvekontroller, der skal foretages, skal afspejles i medlemsstatens overvågnings-, kontrol- og inspektionsplan, jf. artikel 14.

3. Selv om det ikke er obligatorisk, kan akvakulturbrugmedlemsstatens kompetente myndighed maksimalt to kalenderdage forinden give de pågældende akvakulturbrug forudgående meddelelse om, at der vil blive foretaget stikprøvekontrol. I så fald underretter akvakulturbrugmedlemsstatens kompetente myndighed først akvakulturbrugs-operatøren om de valgte bure ved ankomsten til det pågældende akvakulturbrug.

4. Akvakulturbrugsoperatørerne træffer alle passende foranstaltninger til at lette stikprøvekontrollerne, og hvis der gives en forudgående meddelelse, sikrer de, at alle midler er på plads, således at akvakulturbrugmedlemsstatens kompetente myndighed kan foretage stikprøvekontrol til enhver tid og i ethvert bur på akvakulturbruget.

5. Den kompetente myndighed i akvakulturbrugmedlemsstaten bestræber sig på at afkorte tiden mellem beslutningen om stikprøvekontrol og datoen for selve stikprøvekontrollen. Akvakulturbrugmedlemsstatens kompetente myndighed sikrer, at der træffes alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at akvakulturbrugsoperatøren ikke har mulighed for at manipulere de pågældende bure, før stikprøvekontrollen finder sted.

6. Efter stikprøvekontrollen skal enhver forskel mellem antallet af individer af almindelig tun, der bestemmes ved stikprøvekontrollen, og det antal, der forventes at være til stede i buret, undersøges og registreres behørigt i eBCD-systemet. I tilfælde af et for stort tal giver akvakulturbrugmedlemsstatens kompetente myndighed ordre om genudsætning af det tilsvarende antal individer af almindelig tun. Genudsætningen gennemføres i overensstemmelse med bilag XII. Der ydes ikke kompensation for forskelle mellem forskellige bure på akvakulturbruget. Akvakulturbrug-medlemsstatens kompetente myndighed kan tillade en fejlmargen på 5 % mellem det antal individer, der fremkommer ved kontroloverførslen, og det forventede antal tilstedeværende individer i buret.

7. Den kompetente myndighed i akvakulturbrugmedlemsstaten gemmer alle videooptagelser fra stikprøvekontroller på akvakulturbrug under dens jurisdiktion i mindst tre år og opbevarer de pågældende oplysninger, så længe det er nødvendigt til håndhævelsesformål.

8. Kommissionen meddeler i overensstemmelse med artikel 17 ICCAT's sekretariat resultaterne af stikprøvekontrollerne, inden den nye notfartøjsfangstperiode, der gælder for hver medlemsstat, indledes, med henblik på fremsendelse til ICCAT's gennemførelseskomité.

Artikel 56f

Overførsler mellem akvakulturbrug

1. Overførsel af levende individer af almindelig tun mellem to forskellige akvakulturbrug må ikke finde sted uden forudgående skriftlig tilladelse fra de pågældende medlemsstaters kompetente myndigheder.

2. Overførslen fra donorakvakulturbrugburet til transportburet skal opfylde kravene i afsnit 6, bl.a. en videooptagelse til bekræftelse af antallet af overførte individer af almindelig tun, gennemførelse af en ITD og verifikation af overførslen foretaget af en regional ICCAT-observatør.

3. Uanset stk. 2 er det i tilfælde, hvor et helt akvakulturbrugbur skal flyttes til bestemmelsesakvakulturbruget, ikke nødvendigt at optage overførslen på video, og buret skal transporteres forseglet til bestemmelsesakvakulturbruget.

4. Anbringelse i bur af almindelig tun på bestemmelsesakvakulturbruget er underlagt kravene til anbringelse i bur i artikel 46a og 49 og artikel 51, stk. 1, 2 og 7, bl.a. en videooptagelse til bekræftelse af antallet og vægten af individer af almindelig tun i bur og verifikation af overførslen foretaget af en regional ICCAT-observatør. Fastsættelsen af vægten for individer af almindelig tun, der anbringes i bur, fra et andet akvakulturbrug finder ikke anvendelse, før SCRS har udviklet en algoritme til at omregne længde til vægt for opfedede eller opdrættede fisk eller begge dele.«

35) Artikel 57 ændres således:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

»1. Uanset artikel 9, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1224/2009 gennemfører medlemsstaterne et FOS for alle deres fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover og for alle bugserfartøjer, uanset deres længde, i overensstemmelse med bilag XV til denne forordning. Alle sådanne fartøjer skal overføre meldinger mindst en gang hver anden time, undtagen for bugserfartøjer og notfartøjer, der skal overføre dette mindst hver time.

2. Fiskerfartøjer, som skal have FOS i henhold til stk. 1, skal begynde at overføre FOS-data til ICCAT's sekretariat mindst fem dage før deres tilladelsesperiode og fortsætte med at overføre disse data indtil mindst fem dage efter tilladelsesperiodens afslutning, medmindre der i forvejen er sendt en anmodning til Kommissionen om at få det pågældende fartøj fjernet fra ICCAT-fartøjsregistret.«

b) I stk. 5 foretages følgende ændringer:

i) Litra a) affattes således:

»a) der videresendes FOS-meldinger fra de fiskerfartøjer, der fører deres flag, til Kommissionen som fastsat i stk. 1«.

ii) Følgende litra indsættes:

»ba) i tilfælde af en teknisk funktionsfejl i FOS erstattes det pågældende bugserfartøj af et andet bugserfartøj med et fuldt fungerende FOS; hvis der ikke er andre bugserfartøjer til rådighed, skal et nyt operationelt FOS monteres om bord eller anvendes, hvis det allerede er monteret, så hurtigt som muligt og inden for 72 timer, undtagen i tilfælde af force majeure, som skal meddeles ICCAT's sekretariat; i mellemtiden meddeler føreren eller førerens repræsentant hver time bugserfartøjets opdaterede geografiske koordinater ved hjælp af passende telekommunikationsmidler, begyndende fra det tidspunkt, hvor hændelsen blev opdaget og/eller meddelt, til flagmedlemsstatens kontrolmyndigheder.«

36) I artikel 59 affattes overskriften således:

»**Inspektioner i tilfælde af mistanke om overtrædelser**«.

37) Artikel 61 affattes således:

»*Artikel 61*

Håndhævelse

Uden at det berører artikel 89-91 i forordning (EF) nr. 1224/2009 og navnlig medlemsstaternes forpligtelse til at træffe de fornødne håndhævelsesforanstaltninger over for et fiskerfartøj, træffer medlemsstaten den fornødne håndhævelsesforanstaltning over for et akvakulturbrug, hvis den i overensstemmelse med gældende national ret har fastslået, at det pågældende akvakulturbrug ikke overholder nærværende forordnings artikel 45b-52. Foranstaltningerne kan, afhængigt af overtrædelsens karakter og i overensstemmelse med gældende national ret, omfatte suspension af tilladelsen eller fjernelse af akvakulturbruget fra den nationale liste over akvakulturbrug og/eller pålæggelse af økonomiske sanktioner.«

38) Artikel 66, stk. 1, ændres således:

a) Litra a)-c) affattes således:

»a) årlig overførsel i henhold til artikel 8 for almindelig tun

b) fristerne for indberetning af oplysninger som fastsat i artikel 15, stk. 7, artikel 16, stk. 1, artikel 24, stk. 4, artikel 26, stk. 1, artikel 29, stk. 1, artikel 32, stk. 2 og 3, artikel 35, stk. 5 og 6, artikel 36, artikel 41, stk. 3, artikel 44, stk. 2, artikel 50, stk. 4, artikel 57, stk. 5, litra b), og artikel 58, stk. 6

c) fangstperioder som omhandlet i artikel 17, stk. 1-4«.

b) Litra k) affattes således:

»k) bilag I-XVb«.

c) Følgende litraer tilføjes:

»l) indholdet af overførselserklæringen i artikel 7, stk. 2, litra a), og bestemmelserne for anbringelse i bur i artikel 7, stk. 2, litra b)

m) undtagelserne i artikel 17, stk. 2, for at udpege fiskeriområder, fiskerfartøjer og fiskeredskaber og i artikel 17, stk. 3, for så vidt angår fiskeri efter almindelig tun til opdrætsformål

n) betingelserne for tildeling af regionale ICCAT-observatører til akvakulturbrug i henhold til artikel 39, stk. 4.«

39) Bilag VIII erstattes af teksten i bilag IV til denne forordning.

40) Bilag XIII erstattes af teksten i bilag V til denne forordning.

41) Teksten i bilag VI til nærværende forordning indsættes som bilag XVa og XVb.

Artikel 3

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 13. marts 2024.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
R. METSOLA	H. LAHBIB
Formand	*Formand*

BILAG I

»BILAG I

ICCAT-arter

Familie	Latinsk navn	Dansk navn
Scombridae	*Acanthocybium solandri*	Wahoo-makrel
	Allothunnus fallai	Slank tun
	Auxis rochei	Fregatmakrel
	Auxis thazard	Auxide
	Euthynnus alletteratus	Thunnin
	Gasterochisma melampus	Sommerfugletun
	Katsuwonus pelamis	Bugstribet bonit
	Orcynopsis unicolor	Ustribet pelamide
	Sarda sarda	Rygstribet pelamide
	Scomberomorus brasiliensis	Brasiliansk kongemakrel
	Scomberomorus cavalla	Atlantisk kongemakrel
	Scomberomorus maculatus	Plettet kongemakrel
	Scomberomorus regalis	Prægtig kongemakrel
	Scomberomorus tritor	Vestafrikansk kongemakrel
	Thunnus alalunga	Hvid tun
	Thunnus albacares	Gulfinnet tun
	Thunnus atlanticus	Sortfinnet tun
	Thunnus maccoyii	Sydlig tun
	Thunnus obesus	Storøjet tun
	Thunnus thynnus	Almindelig tun
Istiophoridae	*Istiophorus albicans*	Atlantisk sejlfisk
	Makaira indica	Sort marlin
	Makaira nigricans	Atlantisk blå marlin
	Tetrapturus albidus	Atlantisk hvid marlin
	Tetrapturus belone	Middelhavsspydfisk
	Tetrapturus georgii	Rundskællet spydfisk
	Tetrapturus pfluegeri	Langnæbbet spydfisk
Xiphiidae	*Xiphias gladius*	Sværdfisk
Alopiidae	*Alopias superciliosus*	Storøjet rævehaj
	Alopias vulpinus	Almindelig rævehaj

Familie	Latinsk navn	Dansk navn
Carcharhinidae	*Carcharhinus falciformis*	Silkehaj
	Carcharhinus galapagensis	Galapagoshaj
	Carcharhinus longimanus	Hvidtippet haj
	Prionace glauca	Blåhaj
Lamnidae	*Carcharodon carcharias*	Stor hvid haj
	Isurus oxyrinchus	Kortfinnet makohaj
	Isurus paucus	Langfinnet makohaj
	Lamna nasus	Sildehaj
Sphyrnidae	*Sphyrna lewini*	Indopacifisk hammerhaj
	Sphyrna mokarran	Stor hammerhaj
	Sphyrna zygaena	Almindelig hammerhaj
Rhincodontidae	*Rhincodon typus*	Hvalhaj
Pseudocarchariidae	*Pseudocarcharias kamoharai*	Krokodillehaj
Cetorhinidae	*Cetorhinus maximus*	Brugde
Dasyatidae	*Pteroplatytrygon violacea*	Pelagisk pilrokke
Mobulidae	*Manta alfredi*	Ikke relevant [1]
	Manta birostris	Almindelig djævlerokke
	Mobula hypostoma	Vestatlantisk djævlerokke
	Mobula japonica	Ikke relevant [1]
	Mobula mobular	Lille djævlerokke
	Mobula tarapacana	Chilensk djævlerokke
	Mobula thurstoni	Glathalet djævlerokke

[1] Dansk navn er ikke tilgængeligt.«

BILAG II

»BILAG VI

Sikker håndtering og genudsætning af havskildpadder

A. Sikker håndtering og genudsætning i forbindelse med notfiskeri

1. Når en havskildpadde observeres i nettet, skal der gøres alle rimelige bestræbelser på at redde havskildpadden, før den bliver indfiltret i nettet.

2. Havskildpadder må ikke hales op af vandet ved hjælp af en fiskeline, som sidder fast på eller er viklet om havskildpaddens krop.

3. Hvis en havskildpadde indfiltres under netoprulningen, indstilles netoprulningen, så snart havskildpadden kommer op fra havet. Skildpadden skal vikles ud uden at skade den, før netoprulningen genoptages.

4. Hvis en havskildpadde på trods af de trufne foranstaltninger ved et uheld bringes om bord på fartøjet og er i live og aktiv eller død, skal havskildpadden genudsættes så hurtigt, som det er praktisk muligt.

5. Hvis en havskildpadde bringes om bord på fartøjet og er bevidstløs eller inaktiv, skal genoplivning forsøges i overensstemmelse med afsnit C.

B. Sikker håndtering og genudsætning i forbindelse med langliner

1. Når det er praktisk muligt, og hvis operatøren eller besætningsmedlemmer om bord er tilstrækkeligt uddannet, skal bevidstløse havskildpadder straks bringes om bord.

2. Ved observation af en havskildpadde skal fartøjets og linehjulets hastighed sænkes, og fartøjets retning justeres til at bevæge sig mod havskildpadden, hvilket minimerer spændingen på linen.

3. Havskildpadder må ikke hales op af vandet ved hjælp af en fiskeline, som sidder fast på eller er viklet om havskildpaddens krop.

4. Hvis en havskildpadde er for stor eller sidder fast i en krog på en sådan måde, at den ikke kan hales om bord på en sikker måde, uden at der forårsages yderligere skade på havskildpadden, skal lineklippere bruges til at klippe linen og fjerne så meget line som muligt, før havskildpadden genudsættes.

5. Hvis det observeres, at en havskildpadde sidder fast i en krog eller er indfiltret i udstyr til langliner under indhaling, skal fartøjsoperatøren straks indstille indhalingen, indtil havskildpadden er blevet fjernet fra udstyret til langliner eller bragt om bord på fartøjet.

6. Hvis en havskildpadde sidder fast i en krog, der er er hægtet udvendigt, eller krogen er fuldt synlig, skal krogen fjernes fra havskildpadden så hurtigt og omhyggeligt som muligt. Hvis en krog ikke kan fjernes fra havskildpadden (f.eks. nedsvælget eller i munden), skal linen kappes så tæt på krogen som muligt.

7. Levende havskildpadder genudsættes i havet efter håndtering på følgende måde:

   a) fartøjets motor sættes i neutralt gear, så skruen frakobles, og fartøjet standses, og havskildpadden genudsættes væk fra de anvendte redskaber, og

   b) det observeres, at havskildpadden er på sikker afstand af fartøjet, før skruen startes, og fiskeriet fortsættes.

8. Hvis havskildpadden, der bringes om bord på fartøjet, er bevidstløs eller inaktiv, skal genoplivning forsøges i overensstemmelse med afsnit C.

C. Genoplivning af en havskildpadde om bord

1. Ved håndtering af en havskildpadde skal der gøres forsøg på at holde dyret i skjoldet, idet man undgår hoved- og nakkeområdet og lufferne.

2. Det skal tilstræbes at fjerne og/eller vikle eventuelle fremmedlegemer ud af havskildpadden såsom plastikgenstande, net eller indlejrede kroge osv.

3. Havskildpadden skal placeres på sit bugskjold (plastron), så havskildpadden vender den rigtige side opad, er sikkert isoleret og ikke kan bevæge sig på en polstret overflade såsom et bildæk uden fælg, en bådpude eller en rulle reb. Det primære formål med den polstrede overflade er at hæve havskildpadden fra dækket som hjælp til at fastholde den. Løft bagpartiet mindst 6 tommer (15 cm) i en periode på 4 til 24 timer. Løftets højde afhænger af skildpaddens størrelse; store havskildpadder skal løftes højere. Bevæg med jævne mellemrum havskildpadden forsigtigt fra venstre mod højre og fra højre mod venstre ved at holde den ydre kant af skjoldet (rygskjoldet) og løfte den ene side omkring 3 tommer (8 cm) og skift derefter til den anden side. Rør forsigtigt ved øjet, og klem halen (reflekstest) med regelmæssige mellemrum for at se, om der er en reaktion.

4. Havskildpadder, der genoplives, skal holdes i skyggen og holdes vædede eller fugtige, men må under ingen omstændigheder placeres i en beholder med vand. Et drivvådt håndklæde placeret over hovedet, rygskjoldet og lufferne er den mest effektive metode til at holde en havskildpadde fugtig.

5. Havskildpadder, der genoplives og bliver aktive, må kun genudsættes over bådens agterstavn, når fiskeredskaberne ikke er i brug (dvs. ikke ved at blive aktivt sat indhalet), når motorens redskaber er i neutral position, og i områder, hvor det er usandsynligt, at de bliver fanget eller skadet af fartøjer.

6. Havskildpadder, der ikke reagerer på refleksprøven eller ikke bevæger sig inden for 4 timer (op til 24 timer, hvis det er muligt), skal genudsættes i vandet på samme måde som havskildpadder, der bevæger sig aktivt.«

BILAG III

»BILAG IX

Minimumsstandarder vedrørende sikker håndtering og procedurer for genudsætning i live af nord- og sydatlantiske kortfinnede makohajer

Dette bilag fastsætter minimumsstandarder for sikker håndtering af nord- og sydatlantiske kortfinnede makohajer og indeholder specifikke henstillinger til både langline- og notfiskeri.

Disse minimumsstandarder er passende for levende kortfinnede makohajer, når de genudsættes enten i henhold til en politik om ikke at beholde dem eller frivilligt. Disse minimumsstandarder erstatter ikke eventuelle strengere sikkerhedsregler, som måtte være fastsat i henhold til national ret.

1. Sikkerhed først: Disse minimumsstandarder skal betragtes i lyset af sikkerheden og gennemførligheden for besætningsmedlemmerne. Besætningsmedlemmernes sikkerhed kommer altid i første række. Besætningsmedlemmerne skal som minimum bære passende handsker og undgå at arbejde nær hajernes mund.

2. Uddannelse: Uddannelsesmateriale er til rådighed for medlemsstaterne på de tre officielle ICCAT-sprog.

3. Genudsætningsmetode: Alle hajer, der genudsættes, skal i videst muligt omfang og til enhver tid forblive i vandet, medmindre det er nødvendigt at løfte hajen for at identificere arten. Dette omfatter at kappe linen for at frigøre hajen, mens den stadig er i vandet, ved hjælp af boltsakse eller krogløsnere for at fjerne krogen, hvis det er muligt, eller kappe linen så tæt på krogen som muligt (og efterlade så kort en slæbeline som muligt).

4. Vær beredt: Værktøj skal forberedes på forhånd (f.eks. lærreds- eller netstropper, bårer til at bære eller løfte, stormasket net eller gitter til dækning af luger eller tragter i notfiskeri og boltsakse med langt håndtag og redskaber til at fjerne kroge i langlinefiskeri, der er anført i afsnit E).

A. Generelle henstillinger til alt fiskeri

   1. Hvis det er driftsmæssigt sikkert, skal fartøjet stoppes, eller hastigheden skal sænkes væsentligt.

   2. Når hajen er indfiltret (i net, fiskeline osv.), skal nettet eller linen, hvis det er sikkert at gøre det, forsigtigt klippes fri af hajen, og den genudsættes i havet så hurtigt som muligt uden sammenfiltringer.

   3. Hvis det er muligt, og mens hajen holdes i vandet, skal det forsøges at måle hajens længde.

   4. For at forhindre bid placeres en genstand såsom en fisk eller en stor pind eller træstok i kæben.

   5. Hvis en haj af en eller anden grund skal tages op på dækket, skal den tid, det tager at genudsætte den i vandet, minimeres for at øge dens overlevelsesmulighed og reducere risikoen for besætningsmedlemmerne.

B. Sikker håndteringspraksis specifikt i langlinefiskeri

   1. Bring hajen så tæt på fartøjet som muligt uden at lægge for meget spænding på tavserne for at undgå risikoen for, at en frigjort krog eller brækket tavse kan skyde kroge, vægte og andre dele mod fartøjerne og besætningsmedlemmer med høj hastighed.

   2. Fastgør den anden side af langlinehovedlinen til båden, så udstyr, der stadig befinder sig i vandet, ikke trækker i linen og hajen.

   3. Hvis den sidder fast i en krog, og krogen er synlig i kroppen eller munden, bruges et redskab til at fjerne krogen eller en boltsaks med langt håndtag til at fjerne spidsen af krogen og derefter fjerne krogen.

4. Hvis det ikke er muligt at fjerne krogen, eller krogen ikke kan ses, skal linen kappes af ledegarnet (eller forfanget) så tæt på krogen som muligt (helst skal der efterlades så lidt line og/eller forfang som muligt, og ingen vægte skal være fastgjort til hajen).

C. Sikker håndteringspraksis specifikt i notfiskeri

1. I not: Scan nettet så langt fremme som muligt for at få øje på eventuelle hajer tidligt for at reagere hurtigt. Undgå at løfte hajerne op i nettet mod kraftblokken. Sæt fartøjets hastighed ned for at løsne nettets spænding og give mulighed for, at den indfiltrede haj kan fjernes fra nettet. Anvend om nødvendigt sakse til at klippe nettet i stykker.

2. Under ophaling eller på dæk: Brug et specialbygget stormasket forsyningsnet eller en lærredsstrop eller lignende anordning. Hvis fartøjets indretning tillader det, kan hajerne også genudsættes ved at tømme nettet direkte ned i en tragt og frigøre rampen holdt op i en vinkel, der forbinder til en åbning på det øverste dæk, uden at det er nødvendigt for besætningsmedlemmerne at løfte eller håndtere dem.

D. Specifikke anbefalinger og sikker håndteringspraksis for alt fiskeri

1. Løft i videst muligt omfang ikke hajer fra vandet med tavsen, især hvis de sidder fast i en krog, medmindre det er nødvendigt at løfte hajer for at identificere arten.

2. Løft ikke hajer ved hjælp af tynde liner eller kabler eller ved halen alene.

3. Slå ikke en haj mod nogen overflade, f.eks. for at fjerne dyret fra linen.

4. Forsøg ikke at løsne en krog, der er dybt nedsvælget og ikke er synlig.

5. Forsøg ikke at fjerne en krog ved et hurtigt træk i tavsen.

6. Afskær ikke halen eller nogen anden kropsdel.

7. Undlad at skære eller stikke huller i hajen.

8. Undlad at ophale eller sparke en haj eller sætte hænder i gællespalterne.

9. Udsæt ikke hajen for sol i længere perioder.

10. Placér ikke fingrene, hænderne eller armene om linen, når en haj bringes til båden (kan resultere i alvorlige skader).

E. Nyttige værktøjer til sikker håndtering og genudsætning:

a) handsker (hajhud er grov; sikrer sikker håndtering af hajer og beskytter besætningsmedlemmernes hænder mod bid)

b) håndklæde eller klud (et håndklæde eller en klud gennemblødt i havvand kan placeres over hajens øjne for at berolige den)

c) afkrogningsværktøj (f.eks. grisehaleafkrogningsværktøj, boltsaks eller tænger)

d) hajsele eller -båre (om nødvendigt)

e) halereb (for at sikre en haj, der sidder fast i en krog, hvis den skal hales op af vandet)

f) saltvandsslange (hvis det forventes, at det kan tage mere end fem minutter at genudsætte en haj, skal en slange placeres i munden, så der flyder havvand ind i den med moderat strømhastighed; sørg for, at dækspumpen har kørt i flere minutter, før den placeres i hajens mund)

g) måleanordning eller -metode (f.eks. mærk en stok, et forfang og en flyder eller et målebånd)

h) datablad til registrering af al fangst

i) mærkningsudstyr (hvis relevant).

BILAG X

Retningslinjer for reduktion af FAD'ers miljøpåvirkning i ICCAT-fiskeri

1. FAD'ens overflade skal ikke være dækket eller, hvis den er dækket, skal kun være dækket af materiale, der indebærer mindst mulig risiko for indfiltring af bifangstarter.

2. FAD'ens komponenter under overfladen må udelukkende bestå af ikkeindfiltrende materiale (f.eks. reb eller lærred).

3. Ved udformning af FAD'er skal anvendelsen af bionedbrydelige materialer prioriteres.«

BILAG IV

»BILAG VIII

Observatørprogrammer

I. NATIONALT OBSERVATØRPROGRAM

1. Den nationale observatørs opgaver består generelt i at kontrollere, om fiskerfartøjerne og tunfiskenettene overholder denne forordning.

2. Når den nationale observatør er udsendt til et fangstfartøj, skal denne registrere og rapportere om fiskeriet, herunder navnlig følgende:

   a) den nationale observatørs skøn over antallet og vægten af individer af almindelig tun, der er fanget (herunder bifangst)

   b) fangstens status, f.eks. beholdt om bord, udsmidt døde eller genudsat levende

   c) fangstområdets koordinater (længdegrad og breddegrad)

   d) fiskeriindsatsmåling (f.eks. antal sæt, antal kroge) som defineret i ICCAT's håndbog for diverse redskaber

   e) fangstdato

   f) verifikation af, at oplysningerne i logbogen stemmer overens med den nationale observatørs eget fangstskøn.

3. Når de nationale observatører er udsendt til et bugserfartøj, skal de:

   a) i tilfælde af en yderligere overførsel, der indebærer flytning af fisk mellem to transportbure:

      i) straks analysere videooptagelsen af den yderligere overførsel for at anslå antallet af individer af almindelig tun, der overføres

      ii) straks underrette de kompetente myndigheder i donorbugserfartøjernes flagmedlemsstater om den nationale observatørs observationer, herunder antallet af individer af almindelig tun anslået af den nationale observatør og det tilsvarende antal individer af almindelig tun, som føreren af donorbugserfartøjet har angivet på ITD'erne, og

      iii) medtage resultaterne af den nationale observatørs analyse i observatørrapporterne til de kompetente myndigheder i donorbugserfartøjernes flagmedlemsstater

   b) i observatørrapporterne registrere og rapportere alle individer af almindelig tun, der er observeret døde under transporten

   c) spotte og registrere fartøjer, der mistænkes for at fiske i strid med ICCAT's bevarelsesforanstaltninger, og

   d) straks underrette de kompetente myndigheder i donorbugserfartøjernes flagmedlemsstater om observatørrapporterne ved afslutningen af bugseringen.

4. Når den nationale observatør er udsendt til et tunfiskenet, skal denne:

   a) verificere den høsttilladelse, der er udstedt af tunfiskenetmedlemsstatens kompetente myndigheder

   b) attestere oplysningerne i de forarbejdnings- og/eller høstopgørelser, der er udfærdiget af fabriksskibets fører eller dennes repræsentant eller af operatøren af tunfiskenettet.

5. Den nationale observatør skal også udføre videnskabeligt arbejde, f.eks. indsamle alle de nødvendige data, som Kommissionen har begæret, på grundlag af henstillinger fra SCRS.

II. ICCAT'S REGIONALE OBSERVATØRPROGRAM

1. Hver medlemsstat pålægger operatører af akvakulturbrug og tunfiskenet og førere af notfartøjer eller førernes repræsentanter under sin jurisdiktion at udsende en regional ICCAT-observatør, jf. artikel 39.

2. De regionale ICCAT-observatører udpeges hvert år inden den 1. april, eller så snart det er praktisk muligt, og indsættes på akvakulturbrug, tunfiskenet og om bord på notfartøjer, der fører medlemsstaters flag, som gennemfører ICCAT's regionale observatørprogram. Der udstedes et regionalt ICCAT-observatørkort for hver observatør.

3. Begge parter underskriver en kontrakt om rettigheder og pligter mellem den regionale ICCAT-observatør og føreren af fiskerfartøjet eller operatøren af akvakulturbruget eller tunfiskenettet.

4. Der udfærdiges en ICCAT-observatørprogramhåndbog.

A. Regionale ICCAT-observatørers kvalifikationer

For at udføre deres opgaver skal de regionale ICCAT-observatører:

a) have tilstrækkelig erfaring til at kunne identificere fiskearter og fiskeredskaber

b) have tilstrækkeligt kendskab til ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger og ICCAT's retningslinjer for uddannelse

c) være i stand til at observere og registrere korrekt

d) have evnen til at analysere videooptagelser

e) så vidt muligt have tilstrækkeligt kendskab til sproget i den flag- akvakulturbrugs- eller tunfiskenetmedlemsstat/-CPC, hvor de udfører deres opgaver.

B. Regionale ICCAT-observatørers forpligtelser

1. De regionale ICCAT-observatører:

a) skal have afsluttet den tekniske uddannelse, der kræves i henhold til ICCAT's retningslinjer

b) skal være statsborgere i en af medlemsstaterne/-CPC'erne og så vidt muligt ikke statsborgere i det observerede notfartøjs flagmedlemsstat/-CPC, i det observerede akvakulturbrugs medlemsstat/-CPC eller i det observerede tunfiskenets medlemsstat/-CPC

c) skal være i stand til at varetage de opgaver, der er fastsat i del II, afsnit C

d) skal være opført på den liste over regionale ICCAT-observatører, som ICCAT's sekretariat fører

e) må ikke sideløbende have økonomiske interesser eller interesser af anden art i fiskeriet efter almindelig tun.

2. De regionale ICCAT-observatører skal behandle alle oplysninger om notfartøjers, akvakulturbrugs og tunfiskenets fiskeri og overførsler fortroligt og skal acceptere dette krav skriftligt som betingelse for at blive udpeget som regional ICCAT-observatør.

3. De regionale ICCAT-observatører skal overholde de love og bestemmelser, der gælder i den flag- eller akvakulturbrug-medlemsstat/-CPC, under hvis jurisdiktion det fartøj, akvakulturbrug eller tunfiskenet, som de regionale ICCAT-observatører er udpeget til, hører.

4. De regionale ICCAT-observatører skal respektere hierarkiet og de generelle adfærdsregler, som gælder for hele besætningen på fartøjet og alt personale på akvakulturbruget og tunfiskenettet, forudsat at disse regler ikke griber ind i den regionale ICCAT-observatørs forpligtelser i henhold til dette program eller de forpligtelser, der påhviler fartøjets besætning og akvakulturbrugets og tunfiskenettets personale, jf. dette bilag.

C. Den regionale ICCAT-observatørs opgaver

1. Den regionale ICCAT-observatør har navnlig til opgave:

a) som en generel opgave:

i) at observere og overvåge, at fiskeri- og opdrætsaktiviteterne i forbindelse med almindelig tun er i overensstemmelse med ICCAT's relevante bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger

ii) at udføre videnskabeligt arbejde såsom at indsamle prøver eller opgave II-data på begæring af Kommissionen efter henstillinger fra SCRS

iii) at spotte og registrere fartøjer, der mistænkes for at fiske i strid med ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, og verificere og registrere det pågældende fiskerfartøjs navn og dets ICCAT-nummer

iv) at udøve andre funktioner, som Kommissionen har fastsat

b) for så vidt angår notfartøjer eller tunfiskenet:

i) at observere og rapportere om det udførte fiskeri

ii) at observere og anslå fangsterne og verificere oplysningerne i logbogen

c) for så vidt angår de første overførsler fra et notfartøj eller et tunfiskenet til transportbure:

i) at registrere og indberette de foretagne overførselsaktiviteter

ii) at verificere fartøjets position, når det deltager i en overførsel

iii) at gennemgå og analysere alle videooptagelser vedrørende den pågældende overførsel, hvis det er relevant

iv) at anslå antallet af individer af almindelig tun, der overføres, og registrere resultatet i ITD'en

v) at udfærdige en daglig rapport om notfartøjers overførselsaktiviteter

vi) at registrere og rapportere om resultatet af den foretagne analyse

vii) at verificere de oplysninger, der er givet i forhåndsmeddelelsen om overførsel, jf. artikel 40, i ITD'en, jf. artikel 42, og i eBCD'et

viii) at verificere, at ITD'en, jf. artikel 42, sendes til føreren af bugserfartøjet eller operatøren af akvakulturbruget eller tunfiskenettet

ix) i forbindelse med kontroloverførsler at verificere seglenes identificeringsnummer og sikre, at seglene er placeret på en sådan måde, at lågerne ikke kan åbnes, uden at seglene brydes

d) for så vidt angår anbringelser i bur at gennemgå kameravideooptagelserne ved anbringelsen for at fastslå antallet af individer af almindelig tun, der anbringes i bur, i så god tid, at akvakulturbrugsoperatøren kan udfylde den tilhørende meddelelse om anbringelse i bur

e) for så vidt angår verifikation af data:

i) at verificere og certificere dataene i ITD'erne, meddelelserne om anbringelse i bur og eBCD'et, herunder gennem analyse af videooptagelser

ii) at udfærdige en daglig rapport om notfartøjernes, akvakulturbrugenes og tunfiskenettenes overførselsaktiviteter

iii) hvis den relevante operation er i overensstemmelse med ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, og oplysningerne i disse dokumenter stemmer overens med den regionale ICCAT-observatørs observationer, at underskrive ITD'erne, meddelelserne om anbringelse i bur og eBCD'et med navn og ICCAT-nummer tydeligt angivet eller i tilfælde af uenighed at angive sin tilstedeværelse på de relevante ITD'er og meddelelser om anbringelse i bur eller det pågældende eBCD eller begge dele sammen med årsagerne til uenigheden med specifik henvisning til de regler eller procedurer, som efter den regionale ICCAT-observatørs opfattelse ikke er blevet overholdt

f) for så vidt angår genudsætninger:

i) for så vidt angår genudsætninger før anbringelse i bur at observere og rapportere om genudsætningen fra notfartøjets net eller transportburet i overensstemmelse med protokollen om genudsætning i bilag XII

ii) for så vidt angår genudsætninger efter anbringelse i bur at observere og rapportere om den forudgående sortering af fisk og den efterfølgende genudsætning i overensstemmelse med protokollen om genudsætning i bilag XII, herunder ved at verificere, at kvaliteten af videooptagelsen af den forudgående sortering opfylder minimumsstandarderne for videooptagelsesprocedurer fastsat i bilag X, og fastslå antallet af individer af almindelig tun, der genudsættes

iii) i begge tilfælde at verificere den ordre om genudsætning, der er udstedt af den pågældende medlemsstats/-CPC's kompetente myndighed, og attestere oplysningerne i donor- eller akvakultursbrugoperatørens meddelelse om genudsætning

g) for så vidt angår høstaktivitet på akvakulturbrug:

i) at verificere den høsttilladelse, der er udstedt af akvakulturbrugmedlemsstatens/-CPC'ens kompetente myndighed

ii) at attestere oplysningerne i de forarbejdnings- og høstopgørelser, der er udfærdiget af fabriksskibets fører eller dennes repræsentant eller af akvakulturbrugsoperatøren

h) for så vidt angår rapportering

i) at registrere og verificere ethvert mærke, herunder naturlige mærker, og meddele eventuelle tegn på, at der for nylig er fjernet mærker for alle individer af almindelig tun, der er mærket med elektroniske mærker, at foretage fuldstændig biologisk prøvetagning (øresten, hvirvelsøjle og genetisk prøve) i overensstemmelse med retningslinjer udstedt af SCRS

ii) at udfærdige almindelige rapporter med oplysninger, der er indsamlet i henhold til afsnit C, og give fiskerfartøjets fører og akvakulturbrugsoperatøren mulighed for at tilføje relevante oplysninger til disse rapporter

iii) at sende de almindelige rapporter, der er omhandlet i litra h), nr. ii), til den enhed, der gennemfører ICCAT's regionale observatørprogram, med henblik på videresendelse til ICCAT's sekretariat senest 20 dage efter observationsperiodens udløb

iv) i tilfælde, hvor den regionale ICCAT-observatør konstaterer potentiel manglende overholdelse af en ICCAT-henstilling, straks at sende denne oplysning til den enhed, der gennemfører ICCAT's regionale observatørprogram, som straks videresender den til den berørte flag-, tunfiskenet- eller akvakulturbrugmedlemsstats kompetente myndighed og til ICCAT's sekretariat, idet den enhed, der gennemfører ICCAT's regionale observatørprogram, til det formål opretter et system, hvorigennem denne oplysning kan formidles sikkert

v) så vidt muligt at indhente dokumentation (dvs. fotos, videooptagelser) for potentiel manglende overholdelse og vedlægge den ICCAT's regionale observatørrapport.

D. Flag-, tunfiskenet- og akvakulturbrugmedlemsstaters forpligtelser

1. Flag-, akvakulturbrug- og tunfiskenetmedlemsstater skal sikre, at den regionale ICCAT-observatør navnlig:

a) frit kan henvende sig til notfartøjets besætning og akvakulturbrugets og tunfiskenettets personale og have adgang til redskaber, bure og udstyr og kontrolkameraets optagelser

b) på anmodning og for at udføre de opgaver, der er fastsat i ICCAT's regionale observatørprogram, får adgang til følgende udstyr, hvis det findes på de fartøjer, som observatørerne er udpeget til at observere:

i) satellitbaseret navigationsudstyr

ii) radarskærme, når de er i brug

iii) elektroniske kommunikationsmidler

c) sikres indkvartering, herunder logi, kost og tilstrækkelige sanitære faciliteter, idet standarden skal være den samme som for officerer

d) får tilstrækkelig plads på broen eller i styrehuset til kontorarbejde og en plads på dækket, der gør det muligt for denne at udføre sine observationsopgaver.

2. Flag-, tunfiskenet- og akvakulturbrugmedlemsstaterne skal sikre, at fartøjsførere, besætningsmedlemmer og ejere af akvakulturbrug, tunfiskenet og fartøjer ikke hindrer, intimiderer, forstyrrer, påvirker, bestikker eller forsøger at bestikke en regional ICCAT-observatør under arbejdet.

3. Flag-, tunfiskenet- eller akvakulturbrugmedlemsstaterne skal på en måde, der er i overensstemmelse med gældende datafortrolighedskrav, forsynes med kopier af alle rådata, resuméer og rapporter vedrørende fangstrejsen. De regionale ICCAT-observatørrapporter sendes til udvalget for overholdelse og SCRS.

4. De kompetente myndigheder i de flag-, tunfiskenet- eller akvakulturbrugmedlemsstater, hvor den regionale ICCAT-observatør leverer observatørtjenester, kan anmode om, at observatøren udskiftes, hvis de har dokumentation for, at den regionale ICCAT-observatør ikke opfylder forpligtelserne eller ikke udfører de opgaver, der er fastsat i denne forordning, på passende vis. Sådanne tilfælde skal indberettes til panel 2.

E. Gebyrer og organisation

1. Udgifterne til gennemførelse af ICCAT's regionale observatørprogram finansieres af akvakulturbrugenes og tunfiskenettenes operatører og notfartøjernes ejere. Gebyret beregnes på grundlag af de samlede udgifter til programmet og indbetales på en særlig konto oprettet af ICCAT's sekretariat, som anvendes til gennemførelse af ICCAT's regionale observatørprogram.

2. Der må ikke udpeges nogen regional ICCAT-observatør til et fartøj, tunfiskenet eller akvakulturbrug, for hvilket de gebyrer, der kræves i henhold til dette bilag, ikke er betalt.«

BILAG V

»BILAG XIII

Håndtering af døde eller forsvundne fisk

A. Registrering af døde eller forsvundne almindelige tun

1. Antallet af individer af almindelig tun, der dør under enhver operation reguleret i henhold til denne forordning, rapporteres af donoroperatøren, hvis der er tale om en overførsel og dertil knyttet transport, eller af operatøren af akvakulturbruget, hvis der er tale om anbringelse i bur eller opdræt, og trækkes fra den pågældende medlemsstats relevante kvote.

2. I dette bilag forstås ved »forsvundne fisk« de manglende individer af almindelig tun, der efter de potentielle afvigelser, som er konstateret i forbindelse med den undersøgelse, der er omhandlet i denne forordnings artikel 50, ikke er blevet begrundet med dødelighed.

B. Behandling af fisk, der dør under fangsten og første overførsel

1. De individer af almindelig tun, der dør under fangsten og første overførsel fra et notfartøj eller et tunfiskenet, registreres i notfartøjets logbog eller tunfiskenettets daglige fangstopgørelse og rapporteres på ITD'en og i afsnit 4 (Overførselsoplysninger) i eBCD'et.

2. eBCD'et overdrages til bugserfartøjets fører, idet afsnit 2 (Fangstoplysninger), 3 (Handelsoplysninger) og 4 (Overførselsoplysninger), herunder underafsnit om »døde fisk«, skal være udfyldt.

3. eBCD'ets afsnit 2 (Fangstoplysninger) skal omfatte alle fangede individer af almindelig tun. De samlede mængder, der er registreret i eBCD'ets afsnit 3 (Handelsoplysninger) og 4 (Overførselsoplysninger) (herunder underafsnit om »døde fisk«), skal stemme overens med de mængder, der er registreret i afsnit 2 (Fangstoplysninger) deri, efter fratræk af al dødelighed, der er observeret mellem fangsten og afslutningen af overførslen.

4. eBCD'et skal være ledsaget af ITD'en i overensstemmelse med denne forordning.

5. En kopi af eBCD'et, hvor afsnit 8 (Handelsoplysninger) er udfyldt, udfyldes og overdrages til føreren af det hjælpefartøj, der transporterer de døde almindelige tun til kysten (hvis de ikke beholdes på fangstfartøjet eller tunfiskenettet med henblik på direkte landing på kysten). En kopi af ITD'en skal ledsage de døde fisk og nævnte kopi af eBCD'et.

6. Mængden af døde fisk skal registreres eBCD'et for det fangstfartøj, der har foretaget fangsten eller, hvis der er tale om fælles fiskeri, i et af de deltagende fangstfartøjers eBCD eller i eBCD'et for et fartøj, der fører et andet flag, og som deltager i det fælles fiskeri.

C. Behandling af fisk, der dør eller forsvinder under yderligere overførsler og transport

1. Førere af bugserfartøjer skal ved hjælp af modellen i afsnit F rapportere om alle individer af almindelig tun, der dør under transport. Hver enkelt linje skal udfyldes af bugserfartøjets fører, hver gang der konstateres døde eller forsvundne fisk.

2. I tilfælde af yderligere overførsler leverer føreren af donorbugserfartøjet originalen af rapporten til føreren af det bugserfartøj, der modtager den almindelige tun, og opbevarer en kopi om bord i hele sæsonen.

3. Når et transportbur ankommer til bestemmelsesakvakulturbruget, skal bugserfartøjets fører levere samtlige rapporter om døde fisk ved hjælp af modellen i afsnit F til den kompetente myndighed i den akvakulturbrugmedlemsstat/-CPC, der er ansvarlig for akvakulturbruget.

4. Med henblik på den kvoteudnyttelse, der skal fastsættes af flag- eller tunfiskenetmedlemsstaten, skal vægten af fisk, der dør eller forsvinder under transport, evalueres som følger:

   a) for døde fisk:

      i) hvis de landes, anvendes den faktiske vægt ved landing

      ii) hvis de døde fisk er udsmidt, anvendes den gennemsnitsvægt af individer af almindelig tun, der blev fastslået på tidspunktet for anbringelse i bur, på det antal individer af almindelig tun, der er udsmidt

   b) for fisk, der på anden måde betragtes som forsvundne fisk på tidspunktet for den undersøgelse, der er omhandlet i artikel 50, anvendes den gennemsnitsvægt af individer af almindelig tun, der blev fastslået på tidspunktet for anbringelse i bur, på det antal individer af almindelig tun, der betragtes som forsvundne fisk, som fastslået af flag- eller tunfiskenetmedlemsstatens kompetente myndighed ud fra dens analyse af videooptagelsen af den første overførsel i forbindelse med undersøgelsen.

D. Behandling af fisk, der dør i forbindelse med anbringelser i bur

De fisk, der dør i forbindelse med anbringelser i bur, skal rapporteres af operatøren af akvakulturbruget i meddelelsen om anbringelse i bur. Akvakulturbrugmedlemsstatens kompetente myndighed skal sikre, at antallet og vægten af de individer af almindelig tun, der dør i forbindelse med anbringelser i bur, rapporteres i det relevante underafsnit i afsnit 6 (Opdrætsoplysninger) i eBCD'et.

E. Behandling af fisk, der dør eller forsvinder under opdræt

Døde eller forsvundne fisk i akvakulturbrug eller fisk, der bortkommer fra akvakulturbrug, herunder fisk, der hævdes at være stjålet eller undsluppet, skal rapporteres af operatøren af akvakulturbruget til akvakulturbrugmedlemsstatens kompetente myndighed, umiddelbart efter opdagelsen af den døde eller forsvundne fisk. Akvakulturbrugsoperatørens rapport skal ledsages af den nødvendige dokumentation (f.eks. klage indgivet om de stjålne fisk, skadesrapport i tilfælde af beskadigelse af buret). Efter modtagelsen af en sådan rapport foretager akvakulturbrugmedlemsstatens kompetente myndighed de nødvendige ændringer eller annullering af det pågældende eBCD (efter den nødvendige udvikling i eBCD-systemet).

F. Rapporteringsmodel

Rapportering af fisk, der dør under yderligere overførsler og bugsering		
Bugserfartøj	Navn	
	ICCAT-nr. og flag	
	ITD-nr. og burnummer	
	Førerens navn	
Fangstfartøj(er)/ tunfiskenet	Navn på fangstfartøj(er)/tunfiskenet	
	ICCAT-nr. og nr. for fælles fiskeri	
	eBCD-nummer(-numre)	
Foregående bugserfartøj (hvis det er relevant)	Navn	
	ICCAT-nr. og flag	
	ITD-nr. og burnummer	
	Samlet antal almindelige tun rapporteret døde (*)	
Bestemmelsesakvakultur-brug	CPC/Navn/ICCAT-nr.	
Dato	Antal døde almindelig tun	Fartøjsførers underskrift

I ALT		

(*) I tilfælde af yderligere overførsler skal føreren af donorbugserfartøjet levere den originale dødelighedsrapport til føreren af det modtagende bugserfartøj.«

BILAG VI

»BILAG XVa

Procedure for forsegling af transportbure

1. Den enhed, der gennemfører ICCAT's regionale observatørprogram, og medlemsstatens kompetente myndigheder skal forsyne henholdsvis hver regional ICCAT-observatør og hver national observatør, som de har ansvar for, med mindst 25 ICCAT-segl, inden de udsendes til et notfartøj, et tunfiskenet eller et bugserfartøj, og føre en fortegnelse over de segl, der leveres og anvendes.

2. Donoroperatøren er ansvarlig for at forsegle burene. Til dette formål skal der på hver burlåge anbringes mindst tre segl placeret på en sådan måde, at lågerne ikke kan åbnes, uden at seglene brydes.

3. Forseglingsproceduren skal videooptages af donoroperatøren og gøre det muligt at identificere seglene og verificere, at seglene er korrekt placeret. Videooptagelsen skal overholde minimumsstandarderne for videooptagelsesprocedurer fastsat i bilag X. Den pågældende videooptagelse skal ledsage fiskene til bestemmelsesakvakulturbruget. En kopi af videooptagelsen skal opbevares om bord på donorfartøjerne eller på tunfiskenettene og være tilgængelig til kontrolformål til enhver tid i fiskesæsonen. En kopi af videooptagelsen skal stilles til rådighed for den regionale ICCAT-observatør udsendt til notfartøjet eller tunfiskenettet eller for den nationale observatør på det modtagende bugserfartøj med henblik på fremsendelse til medlemsstatens eller CPC'ens kompetente myndighed eller den regionale observatør, der er til stede ved den efterfølgende kontroloverførsel.

4. Videooptagelsen af den efterfølgende kontroloverførsel skal vise, at forseglingen brydes, og dette skal udføres på en sådan måde, at seglene kan identificeres, og det kan verificeres, at der ikke er manipuleret med seglene.

BILAG XVb

Model for forarbejdningsopgørelse og høstopgørelse

Forarbejdning/høst (sæt cirkel)
Høstdato (d/m/å): / /
Akvakulturbrug/tunfiskenet (sæt cirkel)
Burnummer(-numre):
Antal høstede individer:
Levende vægt i kg af den høstede almindelige tun:
Forarbejdet vægt i kg af den høstede almindelige tun:
eBCD-nummer(-numre) i tilknytning til den høstede almindelige tun:
Oplysninger om hjælpefartøjer, der er involveret i operationen: Navn: Flag: ICCAT-registreringsnummer:
Den høstede tuns bestemmelsessted (eksport, lokalt marked, andet) (sæt cirkel) I tilfælde af andet, angiv venligst:
Attestering foretaget af den nationale observatør eller regionale ICCAT-observatør, alt efter hvad der er relevant: Observatørens navn: ICCAT-nr.: Underskrift:«.